

# Mi o sebi



Glasiło Društva upokojencev Škofja Loka št.18 letnik V december 2011



Sveučilište za treću životnu dob Zagreb



Društvo ljubiteljev kulturne in naravne dediščine  
Anbot Piran

**Prvi mednarodni kulturni festival Univerz za tretje življenjsko obdobje Slovenije**  
**Sokolski dom, 13. 12. 2011**



UTŽO v Ljubljani



UTŽO Škofja Loka



UTŽO Zasavska regija, Trbovlje



Dramska in lutkovna skupina Žar UTŽO Ajdovščina



Foto: N. Mandić Orehek

13



Foto: Z. Ramovš

17



Foto: N. Mandić Orehek

20



Foto: Osební arhív

26



Foto: Z. Ramovš

34

- 4** V spomin – Olga Medič
- 5** Pogovor s predsednikom Mirom Duičem
- 7** Načrti vodij društvenih aktivnosti v letu 2012
- 11** Eno leto delovanja občinskega sveta
- 12** Prostovoljstvo je vrednota  
Marija Draškovič
- 13** Drago Pavičević
- 14** Univerza za tretje življenjsko obdobje  
Prvi festival slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje  
v Škofji Loki  
  
Študijsko leto 2011
- 15** Knjige so naše prijateljice
- 16** Kaj se dogaja v Marinkini knjižnici?
- 17** Galerija »Hodnik«
- 18** Sodelovanje Loškega muzeja s kulturnimi mediatorji  
Prostor v času
- 19** Zmagali smo na natečaju upokojenskih glasil
- 20** O škofu, mostu in Starem gradu – prevod treh zgodb v angleški jezik
- 20** Glasba  
Pevci Mavrice najlepše zapojejo na izletih
- 21** Obujamo staro ljudsko pesem
- 22** MePZ Vrelec je zapel v baziliki na Sv. Gori
- 23** Še bomo peli
- 23** Dolgo, dolgo življenje  
Na obisku pri Zorki Čujovič
- 24** Bilo je davnega leta  
Pomembna obletnica letnika 1946
- 25** Srečala se je predvojna generacija roj. okrog leta 1930
- 26** Zanimive osebnosti  
Angelca Grošelj »Ko greš od doma, pozabiš na bolezen.«
- 27** Tudi cehi so del kulturne dediščine
- 28** Športni mozaik  
Ocena prve razglasitve naj športnika  
31. športno rekreacijske igre
- 30** Državno prvenstvo ZDUS v streljanju
- 32** Gremo na pot  
Program planinskih in pohodnih izletov v letu 2012
- 34** Prva skupina slovenskih upokojencev v zdravilišču Fojnica
- 35** Kje so naši člani?  
Grundtvig delavnica, učenje poljščine
- 36** Projekt Starejši za starejše
- 37** Koristne informacije
- 38** Voščila naših sponzorjev



## NOVO LETO, TO NOVE SO POTI

Jelka Mlakar

Ko se staro leto približuje novemu, pogosteje razmišljamo, kaj vse smo doživeli in kaj bi še lahko postorili ali spremenili. Ne gre le za osebne odločitve, ampak tudi, ko načrtujemo aktivnosti za druge. Ne dvomim, da poznate vodje sekcij in tistih, ki v našem društvu skrbijo za izvedbo dejavnosti ter tako zaposlujejo in razveseljujejo naše člane. Ste se kdaj vprašali, kdo so ti ljudje, kako razmišljajo o svojih nalogah in zakaj ni med člani še več pripravljenosti, da bi prevzeli določene obveznosti? Je dovolj zahvaliti se vodnici, ki nas je popeljala na izlet ali pohod, ali izposojevalki knjig v knjižnici, ko nam je ponudila v branje dobro knjigo? Se razveselite vabila na ogled gledališke predstave ali opere, ki bi si jo sami le težko ogledali? Smo hvaležni vodji športne sekcije, da skrbi za nemotene treninge in izvedbo tekmovanj? Upamo, da večkrat pomislite na to, kako vam naša univerza nudi možnosti izobraževanja po ceni, ki je mnogo nižja kot pri drugih ponudnikih. Na naslednjih straneh glasila objavljamo načrte tistih, ki uspešno vlečejo voz naprej in skrbijo, da se v društvu vedno kaj dogaja. Vsi imajo za prihodnje leto veliko načrtov, ki jih želijo uresničiti v zadovoljstvo naših članov. Nedolgo tega me je razžalostila pripomba, da nekateri veljajo več in drugi manj, da o nekaterih dejavnostih in ljudeh v našem glasilu pišemo kar naprej, medtem ko so drugi zapostavljeni. Tega zagotovo ne delamo zavestno. Prva objektivna ovira za »pravičnost« je gotovo dejstvo, da na leto izdamo le štiri številke. Zaradi tega težko natančno napovemo vse dogodke, še težje pa je pisati o vsem, kar se je zgodilo. Izhod iz te zagate bi bil, da se o nekaterih temah razpišemo ob raznih obletnicah, in želeli bi, da nam tudi bralci predlagate teme, ki bi zanimale čim širši krog članov. Vas zanima, kaj si želimo člani uredniškega odbora v novem letu? Da bi nam dobri možje, Sv. Miklavž, Božiček in dedek Mraz prinesli toliko denarja, da bi glasilo lahko izdajali vsaj vsak drugi mesec.

## VOŠČILO

Ob novem letu vam želimo, da bi vedno imeli ob sebi koga, s katerim se boste lahko veselili in z njim delili lepe trenutke ter mu z zaupanjem podali roko, kadar vam bo hudo.



### Izdajatelj:

Društvo upokojencev Škofja Loka

Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

Tel. (04) 512 06 64

e-pošta: drustvo.upokojencev@siol.net

### Odgovorna urednica:

Jelka Mlakar

### Stalne sodelavke:

Meri Bozovičar, Julija Jenko,

Borjana Koželj, Marinka Logar,

Marinka Mesec, Maruša Mohorič,

Nadja Podgoršek

### Lektorica:

Marija Draškovič

### Oblikovanje:

Nevenka Mandić Orehek

### Urednica fotografije:

Zlata Ramovš

### Tisk:

GTO Košir d.o.o.

Naklada: 2500 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.

ISSN 1855-0975

Naslednja številka  
bo izšla  
9. marca 2012.



### DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

MŠ: 5010721000

DŠ: SI99746352

Tajništvo: 04/512 06 64 in 040 226 667

Fax: 04/512 63 09

Računovodstvo: 04/512 63 08

Blagajna: 040 857 273

E-mail: drustvoupokojencev@siol.net

Uradne ure: sreda in petek od 8. do 12. ure

## OLGA (KOLENDO) MEDIČ 1932 – 2011

Po težki bolezni je 18. oktobra 2011 sklenila svojo življenjsko pot naša dolgoletna tajnica Olga. Svojci so upoštevali njeno željo, da ohrani zasebnost in se s tega sveta poslovijo brez cvetja in sveč.

Rodila se je 9. junija 1932 na Prevojah pri Domžalah. Po osnovni šoli je v Ljubljani končala višjo gimnazijo. V Ljubljani je stanovala pri znancih, starši z bratom Ladom pa so se takrat preselili v Škofjo Loko. Njen oče je bil živinozdravnik in družina Kolendo je bila v Škofji Loki zelo znana.

Olga je po končani gimnaziji najprej službovala v banki v Ljubljani, potem pa je bila v Škofji Loki nekaj časa zaposlena v LTH-ju, njena zadnja služba pred upokojitvijo pa je bila v Ljubljanski banki. V pokoj je odšla leta 1988, še dovolj mlada, in čutila je, da mora še kaj koristnega narediti. Takratna blagajničarka v DU Škofja Loka Francka Langerholc jo je nagovorila, naj pride v DU, ker je tedanji tajnik zbolel. Ni dosti premišljevala. Leta 1990 se je včlanila v društvo in prevzela tajniške posle, ki jih je vodila trinajst let, v društvu pa je bila pravzaprav aktivna kar dvajset let. V tistih časih delo tajnice, predsednika ali blagajničarke ni bilo strogo določeno. Vsi so vedeli za vse, kar se je dogajalo v društvu in so sodelovali na vseh področjih. Olga je v društvu uvedla sistematsko vodenje novih in umrlih članov. Njena zasluga je tudi, da so pričeli poverjeniki po domovih pobirati članarino od tistih, ki je niso prišli plačat v društvo. Tudi ona je pobirala članarino v Groharjevem naselju, kjer je živela. Organizirala je poučne, nakupovalne in kopalne izlete in jih tudi vodila. Preko SPIZ je urejala težave s stanovanji članov društva in bila tudi predsednica



Foto: M. Medič

stanovanjske komisije, kar je bilo zahtevno področje. Spominjam se je, da je v društvo vedno prikolesarila. Vodila je tudi prve kolesarske izlete, dokler se je še kolesarilo po glavnih, vedno bolj

prometnih cestah. Bila je živa legenda, saj je poznala vse člane in vedela, kje stanujejo in kakšne so njihove tegobe. Če si kaj potreboval, ti je svetovala, kam se moraš obrniti. Doživela je vse selitve društva, od začetka v Šolski ulici, do pisarne v Domu Zveze borcev in končno v sedanje prostore nekdanje ambulate bivše vojašnice na Partizanski cesti. Kasneje so v društvu pričeli uvajati računalnike in z njimi evidence, pošto in računovodstvo. Čeprav jim je na začetku

veliko pomagal njen sin Igor, mi je Olga rekla, da se tega ne bo več učila. Svoje delo v društvu so skoraj hkrati zaključili takratni predsednik, blagajničarka Francka in tajnica Olga. Kljub temu je Olgo sedanja tajnica Cvetka Škopelja prosila, da še naprej vodi stanovanjsko komisijo, v kar je privolila. Žal jo je bolezen vse bolj opominjala nase in tako je lansko jesen kot predsednica komisije odstopila.

Leta 2005 je na predlog društva za dobro vodenje tajništva prejela Malo plaketo ZDUS. Ob 60. letnici našega društva, ko je društvo prvič podeljevalo priznanja na slavnostni proslavi v Sokolskem domu, je prav tako prejela Malo plaketo za vsestransko delo v obdobju dvajsetih let. Za take nagrade se je nerada izpostavljala, vendar so se ji ob podelitvi priznanja od hvaležnosti in presenečenja orosile oči. Hvala ti, Olga, da si veliko pripomogla k razvoju našega društva.

Julija Jenko

## TONE PAVČEK

V tej številki naše revije smo se odločili objaviti nekaj odlomkov pesnika Toneta Pavčka, ki je umrl 21. oktobra letos. Bil je velik pesnik, odličen prevajalec in topel, prijazen človek. S svojo poezijo je znal vzpostaviti pristno vez med svojim delom in najširšim krogom ljudi, bralci vseh generacij. Bil je pesnik svetlobe, ki pa je dobro

poznal tudi temne plati življenja.

Pisal je tudi za otroke, saj vsi poznamo slikanico Juri Muri v Afriki. Ob prelomnih dogodkih, ko smo se Slovenci hoteli osamosvojiti, je na Kongresnem trgu v Ljubljani z velikim zanosom prebral Majniško deklaracijo. To ljubezen do Slovenije in slovenščine je ohranil do konca življenja.

## PREDSEDNIK Z VAMI

Julija Jenko

**Miro Duić je bil na zboru članov DU Škofja Loka marca 2011 ponovno in soglasno izvoljen za predsednika društva za naslednja štiri leta. Zanimalo me je, kako doživlja funkcijo prvega moža v društvu, predvsem pa njegovi načrti v prihodnjem letu.**

► Moj prvi mandat od leta 2007 do 2011 je resnično hitro minil, tako da sem imel občutek, da še nismo naredili vsega, kar smo si zastavili in želeli. Leta 2007 sem se zelo branil sprejeti to mesto, ker sem bil še v delovnem razmerju. Po prepričevanju sem se le odločil, da bom za en mandat prevzel to odgovorno funkcijo. Čas je zelo hitro mineval in prišel je še en mandat, ki sem ga sprejel brez obotavljanja. To sem storil, ker sta me prevzeli aktivnost in delavnost naših članov, še posebej članic, ki so polne navdušenja, volje in želje po nadaljnjih aktivnostih. Glavni razlog, da sem prevzel še en mandat, je bil, da s skupnimi močmi uresničimo še vrsto nedokončanih nalog. Vendar naj opozorim, da čas zelo hitro teče in bo že sedaj potrebno razmišljati o novi vodstveni garnituri. Ob izvolitvi za predsednika sem jasno povedal, da je to moj zadnji mandat. To ne pomeni, da se bom čisto umaknil iz društva, ampak bom kot član še naprej prispeval svoj delež. Enako lahko odgovorno trdim tudi za moje najbližje sodelavke in sodelavce.

### **Ali si zadovoljen s sodelavci, ki ti pomagamo voditi društvo?**

► Že v uvodu sem povedal, da sem to funkcijo ponovno prevzel prav zaradi vseh, ki ste na različnih področjih delovanja društva kazali resen odnos do dela in dogajanja v DU ter ste s tem v največji meri zaslužni za prepoznavnost in dobro ime društva v okolju. Ugled društva se utrjuje prav zaradi aktivnosti na različnih področjih, od univerze za tretje življenjsko obdobje, knjižnice, pevskega zbora, fotografskih razstav, glasila Mi o sebi, planinstva, pohodništva, izletov, športa, do projekta Starejši za starejše.

### **V tvojem mandatu smo prvič imeli piknik za vse člane. Odziv je vsako leto večji. Ali bomo s pikniki nadaljevali?**

► Imel sem občutek, da smo vsi preveč zaposleni in da nimamo časa za sebe. Zato se mi je porodila ideja, da se kdaj zberemo skupaj še izven dela in se na sproščen način pozabavamo, pogovorimo in poveselimo. Tako je mesec junij postal mesec druženja. Ker se na piknik vsako leto prijavi več članov, ga bomo organizirali tudi v bodoče.

### **V društvu smo že tri leta organizirali letovanje na morju. Upamo, da bo tako tudi v bodoče.**

► Možnost enotedenskega skupnega letovanja je bila med člani društva lepo sprejeta, zato bomo vsako leto izbrali drugo turistično destinacijo in s tem ob prijetnem druženju spoznavali različne turistične kraje.



Foto: Arhiv

Miro v družbi sodelavk

### **Zabave! Kdaj in kje bi dobili prostore za pustne, novoletne zabave in vsaj enkrat mesečno za kak ples?**

► O tem že nekaj časa razmišljam tudi sam, ker čutim, da bi si naši člani to zelo želeli. Zato si bom v tem mandatu prizadeval, da za te dejavnosti pridobimo primeren prostor. Upam, da nam bo uspelo.

### **Univerza za tretje življenjsko obdobje je svoje dejavnosti zelo razširila, vendar nima prostorov za nemoteno delovanje. Kako bo naprej?**

► V društvu smo iskreno veseli, da naša univerza na čelu z neutrudljivo Borjano Koželj odlično deluje in da upokojenci kažejo veliko zanimanje za izobraževanje ter druge aktivnosti v okviru univerze. Borjana je za svoje delo že prejela srebrni grb občine Škofja Loka. Upam, da bomo s pridobitvijo dodatne sobe in s primerno opremljenostjo vsaj do neke mere izboljšali sedanji prostorski položaj in tako omogočili boljše izvajanje programa univerze.



# POGOVOR S PREDSEDNIKOM MIROM DUIČEM

Nadaljevanje s prejšnje strani

**Tudi knjižnica ima težave s prostorom, saj klubski prostor, v katerem se izvaja njena dejavnost, za to postaja premajhna. Kako naprej?**

► Res je! Če se bo knjižnica še naprej razvijala tako hitro kot doslej, bo prostor zanjo kmalu premajhen, saj moramo že sedaj nekatere knjige podariti drugim. Kljub težavam s prostorom moram reči, da naše skrbnice za knjižnico na čelu z Marijo Draškovič, pridobivajo tehnično znanje za vodenje knjižnice, saj od letos obvladajo računalniški program delovanja knjižnice, kar je nova in dobra pridobitev.

**Naš hodnik smo spremenili v razstavni prostor imenovan galerija »Hodnik«. Kaj meniš o tem?**

► Naš široki hodnik je postal galerija v malem, saj tu naši fotografiji Zlata in Nevenka organizirata vrsto razstav in drugih predstavitev. Razstave so organizirane po načrtu in prikazujejo delovanje našega članstva.

**Športna aktivnost je vedno bolj razgibana, športniki pa zelo uspešni. Ti si športu zelo naklonjen. Kakšni so prihodnji načrti na tem področju?**

► O športnih rezultatih ni potrebno veliko govoriti, saj so z eno besedo odlični. Naši člani osvajajo najvišja mesta v svoji konkurenci na vseh tekmovanjih, ki so organizirana znotraj ZDUS, kot tudi na medobčinskih tekmovanjih, na katerih vedno ne moremo tekmovali, a smo kljub temu vedno med najboljšimi. Šport ima v društvu posebno mesto in nivo, ki si ga vsa leta zelo uspešno gradila že ti, sedaj pa ga uspešno vodi Ivan Hafner. Prepričan sem, da bodo športniki tudi v bodoče naš pomemben in prepoznaven člen.

**Zelo uspešen je tudi pevski zbor »Vrelec«, ki pa se mu je letos pridružil še družabni zbor Mavrica. Kako gledaš ti na ta razvoj?**

► Pevski zbor Vrelec je naš prvi uradni zbor, ki uspešno nastopa na vseh pomembnih prireditvah. Poleg njega se je oblikoval tudi manjši, simpatični družabni zbor Mavrica, katerega člani bodo s svojimi ljubiteljskimi zvoki razveseljevali tako sebe kot tudi druge poslušalce.

**Moški se še vedno premalo aktivno vključujejo v dejavnosti društva. Kaj bi po tvojem mnenju morali storiti, da jih pridobimo?**

► Žalosti me, da se moški ne vključujejo v aktivnosti v večjem številu, saj je v našem članstvu dve tretjini žensk. Res pa je, da so vsi moški, ki za društvo nastopajo, zelo aktivni. Zato moške vabim, naj se

nam pridružijo tudi pri naših aktivnostih, saj imajo na izbiro veliko možnosti.

**Naše glasilo Mi o sebi je bilo na razpisu ZDUS izbrano za najboljše glasilo upokoencev Slovenije.**

► Vesel in ponosen sem, da je komisija za informiranje in izobraževanje pri ZDUS našemu glasilu dodelila prvo mesto. Zato ne bo odveč, da se s tega mesta še enkrat zahvalim urednici Jelki Mlakar in vsem članicam uredniškega odbora kot tudi vsem raznašalkam glasila za nesebični trud in čas, ki ga za to namenijo. To delo bo z zlatimi črkami zapisano v zgodovino društva, saj na najlepši način govori o naših članih in je v vsakem pogledu zgledno.

**Kako bomo še naprej financirali naše glasilo?**

► Vprašanje financiranja glasila je vedno aktualno. Do sedaj smo se nekako prebijali, vendar pa se je v zadnjih številkah večkrat povečalo število strani, ker je člankov za objavo vedno veliko. Za pokritje stroškov tiskanja smo naše člane že lani poprosili za prostovoljni prispevek ob plačilu letne članarine in odziv je bil izjemen. Po drugi strani pa bomo v društvu še naprej iskali tudi druge možnosti za sofinanciranje glasila, kot so donacije, sredstva od oglaševanja in sredstva z različnih razpisov.

**Velik projekt v društvu pa je tudi Starejši za starejše. Kaj bi povedal o tem??**

► Projekt, ki ga vodi Nežka Fojkar, poteka že četrto leto. Naše prostovoljke so obiskale in anketirale že skoraj 1400 oseb starejših od 69 let. Poleg tega, da so se temeljito seznanile s problemi starejših, so naše prostovoljke v številnih primerih pomagale tistim starejšim, ki so bili te pomoči najbolj potrebni. Dolgoletna težava tega projekta je, da na Upravni enoti Škofja Loka ni bilo mogoče dobiti seznama vseh starejših od 69 let. Tako smo se morali omejiti le na naše člane in članice, čeprav bi bil projekt veliko učinkovitejši, če bi bilo vanj vključeno celotno starejše prebivalstvo na našem območju. Upam, da bomo to formalno oviro z ustreznimi dogovori z upravno enoto letos uspešno uredili.

**Zaključek najinega pogovora prepuščam tvoji sklepni besedi ob koncu leta.**

► Glede na to, da se nam izteka še eno uspešno leto, se zahvaljujem naši veliki družini članov in simpatizerjev, ki nas vedno podpirajo. V prihajajočem letu želim vsem še veliko zdravja, sreče in zadovoljstva. Vse to bomo potrebovali, če bomo še naprej želeli uspešno nadaljevati dobro začrtano pot proti cilju.

# NAČRTI VODIJ DRUŠTVENIH AKTIVNOSTI V LETU 2012

Ob zaključku leta 2011 bi vam radi predstavili ljudi, ki skrbijo za turizem, pohodništvo in planinske izlete, za šport, kulturo in izobraževanje, za socialne zadeve in finance. Spregovorili bodo o letu, ki se izteka, o svojih izkušnjah, načrtih in morebitnih novostih za prihodnje leto. Gre za dejavnosti, ki so v društvu precej ustaljene in jih obiskuje veliko število ljudi, povpraševanje pa narašča iz leta v leto.

## MILICA HABJAN – FINANČNO POSLOVANJE

Marinka Mesec



Foto: Z. Ramovš

Na vprašanje, kakšni so finančni kazalci Društva upokojencev Škofja Loka za leto 2012 je Milica Habjan odgovorila: »Leto 2011 po sedanjih finančnih kazalcih zaključujemo pozitivno. V prihodnjem letu bomo velik del sredstev za delovanje našega društva zbrali s članarino naših članov. Sredstva pričakujemo tudi od PZDU Gorenjska za katero od dejavnosti in od ZDUS za projekt Starejši za starejše.

Prijavili se bomo tudi na razpise kulturnih in drugih dejavnosti, nekaj sredstev pa pričakujemo od Občine Škofja Loka. Kljub zelo težki finančni situaciji v državi upamo, da bomo zbrali dovolj sredstev za uspešno finančno poslovanje v letu 2012. Sami pa se bomo trudili čim bolj zmanjšati stroške in poslovati v korist vseh naših članov društva.«

## NEŽKA FOJKAR – PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE

Marinka Mesec

Nežka Fojkar je po poklicu socialna delavka. Z našim društvom je začela sodelovati leta 2008, ko je prevzela projekt Starejši za starejše. Projekt zajema spremljanje starejših občanov nad 69 let, ki živijo v svojem domačem okolju. Kadar potrebujejo enostavne oblike pomoči, jih udeleženci projekta organizirajo ali pa poiščejo ustrezno strokovno pomoč. V projekt je vključenih 31 prostovoljcev, med njimi tudi dva moška. Prostovoljci so doslej obiskali že 1351 starejših oseb. S projektom bodo nadaljevali tudi v bodoče, leta 2012 pa bi število prostovoljcev radi še povečali, saj jih je še premalo in projekt še ni zajel celotne populacije starejših.

»Zaradi varovanja osebnih podatkov do seznama vseh starejših oseb v občini ne moremo priti, zato upamo, da bomo s pomočjo informacijske pooblaščenke in ZDUS v prihodnjem letu le pridobili seznam, s katerim bomo lahko stopili v stik z vsemi občani, ki jim je projekt namenjen.«



Foto: Z. Ramovš

## CVETA ŠKOPELJA - TURIZEM

Maruša Mohorič



Foto: N. Mandić Orehek

Naša tajnica Cveta Škopelja načrtuje turistične in kopalne izlete, ki so na sporedu večino sred. Spomladi in jeseni 2012 se bomo kopali v toplicah v Topolšici, v bazenu v Izoli in še enkrat v Mali Nedelji, na Debelem Rtiču pa vsako julijsko in avgustovsko sredo. Skušali bomo organizirati trgategv nekje na Krasu, martinovanje pa je že skoraj nujno, saj imamo po navadi za dva avtobusa prijavljenih. Tako kot doslej bomo poskrbeli za društveni piknik in omogočili organiziran prevoz na obisk srečanj upokojencev Gorenjske in Slovenije. Letovanje bomo leta 2012 organizirali na Jadranu in v Zdravilišču Reumal v Fojnici v Bosni in Hercegovini.

# NAČRTI VODIJ DRUŠTVENIH AKTIVNOSTI V LETU 2012

Nadaljevanje s prejšnje strani

Na pobudo nekaterih predsednikov društev upokojencev ZDUS priporoča izmenjavo obiskov med društvi in sodelovanje pri organizaciji enodnevnih turističnih izletov, kar bi izlete pocenilo, predvsem pa omogočilo spoznavanje manj znanih krajev Slovenije ter spletnje novih prijateljskih vezi. To priložnost bomo vsekakor izkoristili in tudi sami ponudili to možnost in pomoč zainteresiranim

slovenskim društvom upokojencev.

Naši člani so navdušeni in hvaležni za to, kar jim nudimo, zato se bomo kljub nekaterim zakonskim omejitvam tudi v bodoče zelo potrudili, da jim bomo ustregli. Za popestritev turistične ponudbe vabimo k sodelovanju nove sodelavce, ki so bili poklicni vodniki ali vodnice, in poznajo zanimivosti, ki bi si jih naši člani z veseljem ogledali.

## DRAGICA GARTNER - POHODNIKI

Maruša Mohorič



Foto: Osební archiv

»Z veseljem lahko povem, da sem zadovoljna s prvim letom vodenja skupine pohodnikov. Imeli smo enajst pohodov, udeležba je bila dobra, odzivi pohodnikov pa pohvalni. Kljub precejšnji razliki v letih, saj so nekateri udeleženci stari 80 let ali več, nismo imeli težav. Veseli me, da si ljudje pomagajo. Obiskali smo nekaj slovenskih biserov, začeli v snežnih razmerah, nadaljevali večinoma v sončnih ponedeljkih, enkrat pa hodili celo v dežju, a tudi taka izkušnja je zanimiva. Za leto 2012 načrtujem dvanajst pohodov. Začeli bomo januarja, obiskovali naše zanimive kraje in pokukali tudi čez mejo. Najbolj si želim pokazati kraje, ki sem jih občudovala sama. Zahvaljujem se za pomoč Jani Bešter, pohodnike pa vabim na nove dogodivščine.«

## MATEVŽ TRILAR - POHODNIKI

Maruša Mohorič

V letu 2010 zaradi poškodbe nisem načrtoval vodenja pohodov v letu 2011. Ko se mi je zdravje izboljšalo, sem po intenzivnem premisleku in zaradi prošenj pohodnikov naredil načrt še za nekaj pohodov. Opravili smo trinajst izletov, katerih se je udeležilo okrog 650 ljudi, ki znajo uživati v naravi, se družiti, zapeti in se veseliti. Ogledali smo si tudi precej slovenskih znamenitosti. Vesel sem bil javne zahvale za izlet v bolnico Franjo, ki je bila predvajana na Radiu Sora. Ker v prihodnje pohodov ne bom več organiziral in vodil, načrta za leto 2012 nisem pripravil.

Vsem pohodnikom se zahvaljujem za izrečene pohvale in zahvale ter jim želim, da bi še dolgo uživali v naravi. Sam se bom tudi v prihodnje z veseljem udeležil pohodov.



Foto: Osební archiv

## NEŽKA TRAMPUŠ – PLANINCI

Maruša Mohorič



Foto: Osební archiv

V letu 2011 smo načrtovali 23 planinskih izletov, od katerih je bil eden dvodnevni. Načrte smo uresničili, saj ni bilo večjih vremenskih težav, zanimanje planincev pa je veliko. Običajno je en avtobus premajhen. Večinoma hodimo po slovenskih hribih in gorah, odpravimo pa se tudi v tujino. S tako prakso bomo nadaljevali tudi v letu 2012. Načrt je pripravljen in usklajen s Slavico Laznik in Dragico Gartner, Martina Eržen pa bo skrbela za pozitivno poslovanje. Udeleženci planinskih izletov pohvalijo dobro organizacijo, izbrane cilje in vodenje. Želim si, da bi bili veseli in zadovoljni tudi v letu 2012.



## JELKA DOLINAR – OBISK GLEDALIŠKIH PREDSTAV

Marinka Mesec



Foto: N. Mandič Orehek

Jelka Dolinar ima zelo rada opero in gledališče, zato je na pobudo Marte Satler sprejela organizacijo in vodenje skupin na različne gledališke predstave. 28. 1. 2008 je prvič organizirala ogled opere Carmen v Cankarjevem domu, ki si jo je ogledalo kar 102 člana društva. Do sedaj so si naši člani ogledali 26 predstav, od opere, muzikalov, baleta, do komedij in dram. Cene vstopnic so nižje od 10 do 15%, organiziran je tudi avtobusni prevoz po zelo ugodni ceni. Gledališke predstave izbira po svojem občutku in pravi, da so obiskovalci kulturnega hrama zadovoljni. V prihodnjem letu se bo še naprej trudila, da bo paleta uprizoritev čim bolj pestra. Vedno pa tudi sprejema nove predloge in pobude.

## MARINKA LOGAR - MePZ VRELEC

Nadja Podgoršek

**V letošnjem letu ste prirejali zelo uspešne koncerte v domačem škofjeloškem in drugih slovenskih okoljih, po cerkvah ter na utečenih prireditvah. Publika vas je vedno lepo sprejela. Kaj načrtujete za prihodnje leto?**

► Tudi v prihodnje bomo sodelovali na regijskih tekmovanjih in se skušali povezati s pevskimi zbori iz tujine, npr. s Češke, iz Avstrije, iz Italije in z Madžarske. Dodatni izziv za nas bo tudi širše spoznavanje renesančne in baročne glasbene literature. Upam, da nam bo načrtovano uspelo, za kar se bo potrudil vsak izmed nas kot tudi naša zborovodkinja Nada Krajčan.



Foto: Z. Ramovš

## ZLATA RAMOVŠ - RAZSTAVE

Nadja Podgoršek

**V letošnjem letu ste polepšali galerijo »Hodnik«, prenovili in polepšali večnamenski prostor za srečanja in predavanja in še kaj bi se našlo. Kakšne načrte imate za prihodnje leto?**

► Radi bi uredili dodaten prostor za razstave, da jih zaradi prezasedenosti s študijskimi dejavnostmi ne bo potrebno podreti že naslednji dan. K razstavljanju želimo pritegniti še več amaterskih umetnikov in fotoamaterjev. S fotografskimi in drugimi razstavami želimo prikazati delo posameznih študijskih krožkov.

Ker imamo vedno več dela, bi želeli pridobiti nove prostovoljce.



Foto: N. Mandič Orehek

## BORJANA KOŽELJ - UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

Meri Bozovičar

O načrtih Univerze za tretje življenjsko obdobje mi je povedala naslednje: »Naše delo je določeno v načrtih za študijsko leto, torej od septembra do naslednjega septembra. Poleg izobraževalnega programa načrtujemo še vrsto drugih aktivnosti. Vsako leto pripravimo proslavo ob kulturnem prazniku ali za 8. marec. Pripravljen imamo že okvirni načrt ekskurzije ob zaključku študijskega leta. Tokrat se bomo podali v deželo hmelja in obiskali Žalec, rimsko nekropolo v Šempetru in jamo Pekel. V okviru Marinkine knjižnice teče program »Čaj ob petih«, ki je posvečen novim knjigam in njihovim avtorjem

ter naravi. Prihajajo pa ponudbe z raznih koncev, ki jih bomo mogoče uvrstili v dopoldanski program knjižnice. V poletnih mesecih pa se dobimo v Knjižnici pod krošnjami.«



Foto: Z. Ramovš

## MARIJA DRAŠKOVIČ – KNJIŽNICA

Meri Bozovičar



Foto: Z. Ramovš

Eden od nosilnih stebrov Marinkine knjižnice je Marija Draškovič. Po njeni zaslugi je naša knjižnica na takem nivoju, da se je lahko vključila v slovenski knjižnični informativni sistem. S tekmovanjem za bralno značko se je povečalo število bralcev, saj smo imeli 77 aktivnih bralcev, ki so 420 krat obiskali knjižnico in si izposodili 536 knjig. Prijetno pa je tudi poletno druženje in branje pod krošnjami dreves.

Naslednje leto bomo na literarno popoldne povabili našo pesnico in Slovenko leta Nežo Maurer, najmlajše pa na uro pravljic, na kateri bodo

naše babice brale ali pripovedovale pravljice svojim vnukom in pravnukom. Marija je tudi uspešna lektorica našega glasila Mi o sebi, kar dokazuje tudi posebno priznanje s strani ZDUS.

Če se bo naša knjižnica tako razvijala, se bojim, da nam bo kmalu zmanjkalo prostora. Kam se bomo lahko razširili?

## NEVENKA MANDIČ OREHEK - OBLIKOVANJE, KNJIŽNICA

Meri Bozovičar

Nevenka veliko časa, truda in znanja vloži v naše glasilo Mi o sebi. Lahko rečemo, da ji to odlično uspeva, za kar zasluži vso pohvalo in priznanje, saj pohvale prihajajo od vseh bralcev. Pa ne samo od naših članov, glasilo je prejelo tudi republiško priznanje od ZDUS kot najboljšo glasilo in še posebno pohvalo za oblikovanje, za kar ima zasluge prav ona. »Večjih sprememb pri oblikovanju glasila ne načrtujem,« pravi Nevenka, »vendar se spremembe kar dogajajo.« Včasih pobuda pride s strani urednice, včasih katere od novinark. Velike novosti, ki bralcem niso tako očitne, vpelje zaradi prostorske stiske. Tako je besedilo natipkano bolj gosto ali presledek med vrsticami manjši, pa žal zmanjka prostora tudi za kakšno sliko.

Nevenka sodeluje tudi v knjižnici, ki je postala polnopravni član slovenskega knjižničnega informativnega sistema COBISS, tako da moramo naše knjige vnesti v bazo podatkov. Vsaka knjiga gre skozi roke naše knjižničarke Marije Draškovič, potem pa jih s kolegicami Brigito Lužar in Katarino Goljat vnašajo v bazo podatkov Marinkine knjižnice. Naša knjižnica premore že več kot 3400 knjig, kar pomeni veliko prostovoljnega dela.

Hkrati z vnosom v lokalno bazo podatkov se posodablja tudi vzajemna baza podatkov COBISS.SI. Ko bodo v sistem vnesene vse knjige, bodo uporabniki knjižnice, ki uporabljajo osebne računalnike za brskanje po javno dostopnem računalniškem katalogu COBISS/OPAC, lahko preverili ali v Marinkini knjižnici imajo knjigo, ki jo iščejo.



Foto: Z. Ramovš

## IVAN HAFNER - ŠPORT

Nadja Podgoršek

**V letu 2011 ste uspešno nadaljevali z vadbo, tekmovanji in organizacijo športnih tekmovanj na številnih področjih. Kakšne novosti so predvidene za leto 2012?**

► Kandidirali bomo vsaj za dve regijski in eno državno tekmovanje. Pričeti nameravamo z redno vadbo badmintona in tenisa, zagotoviti prostor za igranje pikada in naše članice navdušiti za igranje šaha. V društveno športno aktivnost je bilo leta 2011 vključenih nad tristo članov v 16 panogah. Nekatere so samo rekreativne, druge le tekmovalne, nekatere pa oboje. Vse dejavnosti želimo še popestriti in povečati število udeležencev.



Foto: Z. Ramovš



## PRVO LETO DELOVANJA OBČINSKEGA SVETA

Borjana Koželj

V tokratni sestavi občinskega sveta Škofja Loka je šest upokojencev, od katerih so trije naši člani, ki so bili leta 2010 izvoljeni na listah treh strank. To so Katja Galof, Mirjam Jan-Blažič in Janez Radelj. Zanimalo nas je, kako so prvo leto uspeli uresničevati predvolilne obljube, zato smo jih povprašali, katera vprašanja, ki se tičejo vseh upokojencev, zlasti pa našega društva, jih posebej zanimajo.

### KATJA GALOF

Sem v nekaj komisijah in odborih, kjer se poglabimo v posamezne proračunske postavke, na seji sveta pa pogledamo proračun kot celoto. Prvič sem se oglasila, ko smo sprejemali proračun za leto 2011 in potem še nekajkrat v zvezi s sredstvi, ki jih proračun namenja društvu upokojencev, Zavodu O, medijem, osnovnim šolam. Sodelovala sem tudi pri oblikovanju poslovnika o delu občinskega sveta. Postavila sem kar nekaj vprašanj in dala nekaj pobud, na primer v zvezi s postajo lokalnega avtobusa v Podlubniku, ki so jo predstavili na glavno cesto, v zvezi z otroškimi igrišči, v zvezi z ukinitvijo poslovalnice Gorenjske banke v Podlubniku. Včasih sem bila uspešna, drugič spet ne.



Foto: Z. Ramovš

### MIRJAM JAN-BLAŽIČ

V tem mandatu je stranka SD v opoziciji in ima tako manj maneverskega prostora. Sodelujem v odboru za gospodarske javne službe, ki skrbi za komunalno infrastrukturo in tam razpravljamo o ključnih vprašanjih, ki zadevajo vse občane. Pri sprejemanju proračuna smo dosegli, da je društvo upokojencev že v preteklem letu dobilo več sredstev in tako se obeta tudi za naslednje leto. Že v prejšnjem mandatu kot tudi sedaj smo se trudili za ureditev prostorskega vprašanja društva upokojencev na tej lokaciji. Sodelujem tudi v komisiji za volitve in imenovanja, kjer smo spremljali vašo delo in podprli vaš predlog za dodelitev priznanja. Še posebno me zanima, kako bo z novim domom starejših občanov. Tu je v ospredju kapital, ki si želi, da bi se vložek čim hitreje obrnil. Menim, da bi bilo bolje, če bi dom gradili v okviru obstoječega doma, saj je koncesija zagotovljena. Tu je še veliko nejasnega.



Foto: Osební archiv

### JANEZ RADELJ

**V predvolilnih obljubah ste postavili v ospredje svoje delovanje v korist upokojencev na vseh aktualnih področjih. Kako svojo obljubo uresničujete?**

► Sem član komisije za volitve in imenovanja ter član odbora za gospodarjenje z nepremičninami. Skrb za dobro upokojencev je naša stalnica, vendar zaradi splošnih zadev in projektov, s katerimi se na občinskem svetu ukvarjamo, na dnevni red redkeje pridejo teme, ki neposredno zadevajo upokojence. Sem tudi koordinator za stike s tujino, natančneje s pobratenim mestom Sele v Avstriji.



Foto: Z. Ramovš

### PESEM O ZVEZDAH *Tone Pavček*

Vsak človek je zase svet,  
čuden, svetel in lep  
kot zvezda na nebu...

Vsak tiho zori,  
počasi in z leti,  
a kamor že greš, vse poti  
je treba na novo začeti.

Tako živimo ljudje.  
Vsak zase krmari k pogrebu.  
Svetloba samo  
nas druži kot zvezde na nebu.

## PROSTOVOLJKA MARIJA DRAŠKOVIČ - LEKTORIRANJE, KNJIŽNICA IN BRALNA ZNAČKA

Maruša Mohorič

Kadar pridete v društvene prostore na razne krožke, delavnice, Čaj ob petih ali predavanja, se verjetno ne sprašujete, kako je nastala knjižnica in kdaj se je to zgodilo, kdo se ukvarja s sprejemom, popisom in oddajo knjig, če niste ravno zaljubljeni v knjige. Gre za bogato in lepo urejeno zbirko večinoma podarjenih knjig, za kar ima največ zaslug naša knjižničarka Marija. In če jo vprašate, koliko ur je kot prostovoljka preživila v tem hramu, vam ne bo znala odgovoriti. Preveč skromna je, da bi se ponašala s tem.

Marija Draškovič, po rodu iz Stražišča pri Kranju, najmlajša v družini s šestimi otroki, je imela komaj

pet let, ko sta zbolela oba starša. Morala se je znajti sama. Doštudirala je slavistiko in ruski jezik s književnostjo, opravila pa tudi strokovni izpit za bibliotekarja. Zadnjih petnajst let delovne dobe je učila gimnazije v Škofji Loki, upokojila pa se je leta 2004.

**Marija, kdaj in zakaj si prišla v društvo?**

► Srečala sem Borjano Koželj, ki mi je povedala, da na Univerzi

za tretje življenjsko obdobje Škofja Loka poteka tečaj angleščine, kamor sem se tudi vpisala. Potem sva se večkrat srečevali in se pogovarjali. Leta 2007 smo dobili v dar veliko število knjig, ki jih je bilo treba vpisati v inventarno knjigo in urediti po nekem sistemu. Ker težko odklonim prošnjo za pomoč, sem sprejela skrb za knjižnico. Seveda je veliko dela, vendar imam pridne pomočnice. V letošnjem letu smo knjižnico priključili na državno bazo knjižnic COBBIS, kar pomeni, da se knjižnica uveljavlja na državnem nivoju.

**Zdaj je tukaj že ogromno število knjig. Katere prevladuje in ali so tudi nove?**

► Večina knjig je podarjenih. Nisem si predstavljala, da je toliko ljudi v bližnji in daljni okolici, ki so pripravljeni knjige podariti. Če dobimo isti naslov v več izvodih, ga podarimo drugim knjižnicam. Knjige so zelo različne, od romanov in potopisov do priročnikov in kuharskih knjig, vendar nam tudi strokovnih ne manjka. V letih 2010 in 2011 smo kupili tudi nekaj novih. Zelo si želim, da bi knjižnica bolj zaživela, čeprav imamo že kar precej rednih bralcev. Trudimo se, da bi knjige lahko nesli na dom tistim, ki ne morejo priti v društvene prostore.

**Se je obisk knjižnice povečal, ko je bila razpisana bralna značka za upokoјence? Kako je bila sprejeta ideja med upokoјenci?**

► Da bi knjigo še bolj približali ljudem, smo leta 2010/11 razpisali bralno značko. Na začetku je

zvenelo malce nenavadno, a nekaj več kot trideset ljudi se je odločilo, da preberejo pet ali deset knjig, napišejo nekaj vtisov, za nagrado pa so dobili priznanje in obisk pisatelja Ivana Sivca. V letošnjem letu se je odločilo za branje več ljudi, razpisali pa smo tudi značko za branje v angleščini. Vabimo upokoјence, da se nam pridružijo.

**Marija, za nas si zelo pomembna oseba, ker brez tvojega lektoriranja glasilo Mi o sebi ne bi**

**bilo to, kar je. Kako se pripraviš za to odgovorno delo? Koliko časa porabiš?**

► Na začetku je bilo kar težko in zgodilo se je, da sem izgubila tekst v računalniku. Zdaj sva se z računalnikom zelo spoprijateljila in delo je lažje. Prakso pa tudi imam, saj še vedno sodelujem tudi z državno maturitetno komisijo, kjer vsako leto ocenim okrog sto esejev. Pohvaliti moram hčerko Katarino, ki mi je pri delu v veliko pomoč, za kar sem ji zelo hvaležna. Ni težava vstavljati manjkajoče vejice ali druga ločila, ampak razmišljam tudi o vsebini in slogu. Včasih se moram vprašati, kaj je sodelavka ali sodelavec hotel povedati. Največ dela je tisto nedeljo pred oddajo gradiva v tisk. Takrat je telefon zaseden pet do šest ur. Včasih je res malo naporno, a po drugi strani je tudi strokovni izziv. Človek ostaja v stiku s stroko.

**Veliko časa podariš našemu društvu in dejavnostim. Vse to delo ni nagrajeno materialno. Kaj tebi pomeni prostovoljstvo?**

► Precej pozitivnih stvari je, zaradi katerih vztrajam. Delam z veseljem, saj nočem ležati doma, poleg tega sem spoznala veliko ljudi, saj je druženje v naših letih zelo pomembno. Prav tako ostajam miselno čila, saj pravijo, da kdor veliko in dolgo bere, manj pozablja. Vsi delamo brezplačno in prav zato se kar dobro razumemo, smo prijatelji, saj se ne pogovarjamo



Foto: N. Mandič Orehek



o denarju. Mirno in brez velikih težav se lahko vse pogovorimo in dogovorimo o vsem, kar mi je zelo všeč. Podobno je v knjižnici, saj veliko bralcev in darovalcev knjig razmišlja enako.

**Moram te vprašati, kako si sprejela novico, da je naše glasilo dobilo prvo nagrado na razpisu ZDUS?**

► Vesela sem, veselju pa se je pridružila tudi hči Katarina. Zelo se trudimo na vseh področjih.

Priznanje je pomembno tudi zato, ker je komisija poudarila vsebinsko izvirnost, oblikovno plat in zgledno lektoriranje glasila Mi o sebi.

**Nekateri ljudje imajo energijo, dobro voljo, moč pozitivnega razmišljanja in ideje, poleg tega pa so brez plačila pripravljeni narediti za skupnost marsikaj. Zato pa imajo prijatelje in osebno zadovoljstvo. Naša Marija je ena od teh. Veseli smo, ker je prišla v Loko in v naše društvo.**

## KDO JE DRAGO PAVIČEVIČ?

Besedilo in fotografija Nadja Podgoršek

**»Vesel sem, da svoje delovne izkušnje in strokovno znanje iz aktivne delovne dobe sedaj lahko uporabim za pomoč v DU v Škofji Loki in s tem prispevam svoj delček pri urejanju prostorov za različne dejavnosti za vse upokojence.«**

Drago Pavičević se je rodil 15. decembra 1940 v sedemčlanski kmečki družini v vasi Pelev brijeg ob reki Morači.

Starši so želeli, da bi ostal doma na kmetiji, toda on se je odločil, da si mora pridobiti poklic. Tako je leta 1963 prišel v Škofjo Loko. Nekaj časa je stanoval pri bratrancu, pri Bodlerjevih v Puštalu.

Potem se je zaposlil v Invalidskih delavnicah za slepe in si kmalu poiskal samsko stanovanje. Vpisal se je še na poklicno šolo za kovinostrugarja in jo uspešno zaključil. Ves čas se je dodatno izobraževal. V delo se je vključil zelo hitro, tri mesece pa je delal tudi v mizarski delavnici. Vse pridobljeno znanje se mu je obrestovalo, mojster v delavnici pa ga je v njegovih prizadevanjih ves čas podpiral. Delo v Invalidskih delavnicah mu je zaradi raznolikosti zelo ustrezalo.

Leta 1981 je ob delu končal še delovodsko šolo, kar mu je dalo nov zagon, saj je bil z delom zelo zadovoljen. V delavnicah so delali slepi, slabovidni in drugi invalidi. Ker vsega dela niso zmogli, jim je pomagal in to ga je osrečevalo, ker se je počutil koristnega. Postal je mojster v strugarni ter prilagajal programe dela sposobnostim slepih in slabovidnih, ki zaradi zdravstvenih in fizičnih težav dela pogosto niso mogli opravljati. V tistem času je prevzel oddelek za težje zaposljive učence iz šolskega programa in tudi težje zaposljive iz drugih delovnih organizacij, ki so bili izučeni, vendar niso zmogli zahtevanega dela. Opravljali so razna montažna dela, sestavljali igrače in ovitke za video kasete itd. Razne izdelke, ki so jih delali po naročilu, so tudi prodajali.

Leta 1967 se je poročil s Silvo Potisk. Spoznala sta se na Zavodu za rehabilitacijo. Imata sina in hčer ter dve vnukinji in enega vnuka.

Leta 2000 se je upokojil. Povsem slučajno se je pogovarjal s takratno predsednico DU Mano Veble Grum, ki mu je omenila, da bi na društvu občasno potrebovali pomoč pri urejanju prostorov, kurjavi in drugih tehničnih opravilih. Tako se je začelo njegovo sodelovanje z DU. Zelo rad pomaga s svojim znanjem in uživa v urejanju prostorov. Tako je na DU Škofja Loka postal neke vrste skrbnik za vse. Vsakega dela se loti z velikim veseljem, ker

se počuti koristnega in potrebnega.

Ves čas je sodeloval tudi pri organizaciji športnih srečanj podobnih socialnih zavodov v Sloveniji. S tem je potrjeval



svoje sposobnosti pri ljudeh s težavami. Drugače je rad hodil v hribe in še zdaj se včasih povzpne na Križno goro, Lubnik ali Ratitovec.

Čas si zapolnjuje z branjem, letos pa je opravil tudi začetni tečaj računalništva. Zdaj z ženo živi na Partizanski cesti in se veseli življenja, veliko pa mu pomenijo tudi otroci in vnučki, za katere pravi, da so njegovo življenje.

**Hvaležni smo mu za njegovo požrtvovalnost in pomoč ter mu želimo še dolgo in zadovoljno življenje v krogu svoje družine in prijateljev.**

## ZNANJE IN KULTURA STAREJŠIH, PRVI FESTIVAL SLOVENSKE UNIVERZE ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

Alijana Šantej, UTŽO Ljubljana

**13. decembra 2011 bo Škofja Loka gostila prvi festival učenja in ustvarjalnosti starejših, ki smo ga poimenovali *Znanje, kultura in tretje življenjsko obdobje*.**

Festival Znanje, kultura in tretje življenjsko obdobje letos pripravljamo prvič. Za njegovo organizacijo smo se odločili, ker na različnih študijskih dejavnostih univerz za tretje življenjsko obdobje in drugih sorodnih ustanovah nastaja veliko stvaritev in dosežkov starejših, ki so vredni naše pozornosti in so posledica učenja ustvarjalnosti in bogatega izražanja starejših. Ti dosežki in stvaritve starejše osebnostno bogatijo in jih povezujejo z lokalnim, nacionalnim ter mednarodnim prostorom. Tem stvaritvam in dosežkom želimo dati svoje mesto in prostor ter hkrati javnosti omogočiti, da se z njimi seznani in iz njih črpa navdih, da nastanejo nove oblike kulturnega delovanja starejših.

Organizatorici letošnjega festivala sta univerzi za tretje življenjsko obdobje iz Škofje Loke in Ljubljane. V Sloveniji deluje že 46 univerz za tretje življenjsko obdobje in v naslednjih letih se bo festival odvijal vsako leto v drugem slovenskem kraju. Namen festivala je predstaviti nove dosežke na področju učenja in ustvarjalnosti starejših.

Letos vas vabimo v Škofjo Loko, v Kristalno dvorano na Mestnem trgu 16, v kateri se bodo v torek, 13.

decembra 2011, od 10.00 do 17.00 ure predstavili študenti nekaterih slovenskih univerz za tretje življenjsko obdobje, univerze za tretje življenjsko obdobje iz Zagreba in medgeneracijskega društva ANBOT (Nekoč) iz Pirana.

Na festivalu nam bodo študenti UTŽO Trbovlje predstavili etnološko dediščino zasavske regije. Tersko dolino in povezovanje z zamejskimi Slovenci bomo doživeli skozi oči študentov ljubljanske UTŽO in njihove mentorice Milene Kožuh. Dramska skupina ŽAR z UTŽO Ajdovščina nam bo pričarala lutkovno uprizoritev Andersenove pravljice Palčica, študenti UTŽO Škofja Loka pa nam bodo približali literarno delovanje in ustvarjanje v Marinkini knjižnici.

V predverju dvorane bodo na ogled predstavljena gradiva slovenskih univerz za tretje življenjsko obdobje in fotografije, ki bodo dopolnjevale dogajanje v dvorani.

Pridružite se nam na festivalu in si oglejte kulturne stvaritve in dosežke, ki nastajajo v tretjem življenjskem obdobju ter s svojo udeležbo razveselite sebe in nastopajoče.

## ŠTUDIJSKO LETO 2011/2012

Borjana Koželj

Letos teče osmo leto delovanja naše univerze. Z leti univerza raste, rastemo pa tudi vsi, ki smo vpeti v njeno delo. Tako so nam pri vpisu pomagale prostovoljke, da ni bilo nepotrebnega čakanja. Vsak, ki je potreboval dodatne informacije, jih je dobil in se je lažje odločil, v katero področje se bo poglobil. V treh dneh smo vpisali večino naših članov, veseli pa smo bili tudi ostalih, ki so se vpisali naknadno in zapolnili prosta mesta v nekaterih krožkih. Večina krožkov

je začela z delom v oktobru, nekateri pa so se vpisali v urnik šele, ko je bilo študentov dovolj. Nekaterne skupine bodo zaključile z delom do zimskih počitnic in študentje se bodo lahko



**Univerza za tretje življenjsko obdobje**  
pri Društvu upokojencev Škofja Loka, Partizanska 1  
Uradne ure: torek in četrtek od 10. do 12. ure.  
Telefon: 040 292 646 - v času uradnih ur.  
E-mail: [loka3univerza@gmail.com](mailto:loka3univerza@gmail.com)  
<http://univerza-tri-du-skofjaloka.si/>



Čaj ob petih z Edom Erzetičem

Foto: N. Mandić Orehek

vpisali še v katero od ponujenih vsebin. Hkrati pa potekajo tudi naše ostale aktivnosti. Dvakrat smo se srečali na Čaju ob petih, kjer smo prvič pogovor o knjigi Minke Likar obogatili tudi z razstavo, drugič je Edo Erzetič razstavil svoje fotografije, potem pa nam pripovedoval, kako se je en teden učil poljščine na Grundtvigovi delavnici na Poljskem. Nekatere kolegice se srečujejo na delavnicah ročnih spretnosti in ob druženju ustvarjajo praznične okraske.

## KNJIGE SO NAŠE PRIJATELJICE

Marija Draškovič

V študijskem letu 2010/2011 je bilo v Marinkini knjižnici opravljenega veliko dela. Knjižnica je bila odprta trikrat na teden in sicer v ob ponedeljkih od 14.30 do 16.30 ure ter ob sredah in petkih od 11. do 13. ure. Običajno smo delale tri prostovoljke, včasih pa se nam je pridružila še četrta. Skupaj smo opravile 940 ur prostovoljnega dela.

V tem študijskem letu smo vpisali, pripravili za izposajo in vnesli v računalnik 693 novih knjig. Večina novih knjig je podarjenih, 28 knjig pa smo kupili. Iz svojih knjižnic nam je knjige velikodušno odstopilo 31 zasebnih darovalcev. Lahko smo ponosni, da nam je s pomočjo darovanih knjig uspelo ustvariti tako bogato knjižnico. Lansko leto smo dobili tudi denarne prispevke za nakup knjig. Podarjene knjige, ki smo jih že imeli, smo podarili drugim knjižnicam. Februarja in marca so nas v prostorih naše knjižnice obiskali gojenci Vzgojno-varstvenega zavoda Kranj, stanovanjska skupnost Škofja Loka, katerim smo podarili knjige za mladino. Upam, da se bo takšno sodelovanje nadaljevalo.

Poleg tega smo v lanskem študijskem letu uvedli tekmovanje za Marinkino bralno značko. Pravila določajo, da morajo tekmovalci prebrati 5 knjig, nato pa napisati kratko vsebino knjige in izpolniti vprašalnik, ali jim je bila knjiga všeč in zakaj. Vodilni pisatelj naše prve bralne značke je bil Ivan Sivec, saj so njegove knjige primerne za naše bralce. Na tekmovanje se je prijavilo 31 bralcev naše knjižnice, bralno značko pa jih je doseglo 28. Zaradi tekmovanja se je povečal tudi obisk v knjižnici, saj so nas bralci obiskali 351 krat in si izposodili 617 knjig. Knjižničarke smo bile vesele, da smo se o knjigah veliko pogovarjali in o njih tudi pisali. Tekmovanje za bralno značko se je

Nekateri člani imamo veliko dela s pripravi na prvi festival učenja in ustvarjalnosti starejših, ki smo ga poimenovali *Znanje, kultura in tretje življenjsko obdobje* ter na konferenco v okviru projekta Mreža NVO v izobraževanju starejših, kjer bomo predstavili kot primer dobre prakse delo prostovoljnih kulturnih mediatorjev v Loškem muzeju. Veselimo se vsake pobude za nova področja udejstvovanja, ki prihajajo iz vrst naših članov in tako že nastajajo novi načrti.

**MARINKINA KNJIŽNICA** je odprta vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure, vsako sredo in petek od 11. do 13. ure

zaključilo letos maja, ko smo na dnevu odprtih vrat slovesno podarili bralne značke. Takrat nas je obiskal tudi pisatelj Ivan Sivec, ki nam je predstavil svoje najnovejše zgodovinske romane in govoril o pomenu branja.

S knjigami in knjižnico so bile povezane tudi prireditve Čaj ob petih. Letos smo jih pripravili šest in vse so bile povezane z naravo. Pogovarjali smo se o gobah, čebelah, o prepoznavanju in uporabi divjih rastlin ter o lovu in lovstvu. Obiskali smo gasilce in se pogovarjali o knjigi Pa ga imam, v kateri avtorica pripoveduje, kako je doživljala rak dojke. Na srečanja običajno pride dvajset do trideset rednih obiskovalcev.



Foto: N. Mandić Orehek

Letos poleti smo se prostovoljke odločile, da del dejavnosti prenesemo na prosto in organiziramo Marinkino knjižnico pod krošnjami. Začele smo meseca julija, vendar nam vreme ni bilo naklonjeno, avgusta pa smo imele knjižnico pred Društvom upokoencev Škofja Loka. Takrat so babice in dedki



# UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

Nadaljevanje s prejšnje strani

k nam pripeljali svoje vnuke, ki so risali in poslušali pravljice. Obiskali so nas tudi otroci iz vrtcev, ki so jim udeleženske našega krožka pripovedovanja povedale pripovedko iz zbirke Kamniti most, potem pa so risali in se igrali. Ta prireditev je bila letos je bila prvič in jo želimo še dopolniti.

Vse omenjene dejavnosti so pripomogle k

uveljavljanju knjižnice. Tako smo spodbudili starejše, da berejo, se o knjigah pogovarjajo in so o njih pripravljeni tudi kaj napisati. Odločili smo se, da se vključimo v republiški sistem COBISS in podpisali pogodbo o sodelovanju. To je za vsako knjižnico pomemben dogodek, saj je naša knjižnica tako vključena v republiški sistem knjižnic.

## KAJ SE DOGAJA V MARINKINI KNJIŽNICI?

Marija Draškovič

Delo v naši knjižnici letos poteka malo drugače kot prejšnja leta. Pridružili sta se nam dve novi prostovoljki, ki sta v naše delo prinesli novo svežino. Katja Galof, ki je kot prostovoljka delala v knjižnici zadnjih nekaj let, nam zaradi svojih obveznosti svetnice v občinskem svetu trenutno ne pomaga.



Foto: N. Mandić Orehek

Brigita Lužar vnaša knjige v COBISS.

V knjižnici imamo že 3500 knjig, ki jih po novem evidentiramo kar v računalnik in tako vsi uporabniki sistema COBISS vedo, katere knjige imamo. Bralci nas pridno

obiskujejo, saj imamo kar dober izbor knjig. Veseli nas, da je izposoja knjig pri nas brezplačna. Prihajajo tudi tekmovalci za bralno značko, tako da nam včasih zmanjkuje knjig pisateljev Toneta Partljiča in Arta Paasilinne. Pridružili so se nam tudi prvi bralci za angleško bralno značko.

S pomočjo učiteljev naše univerze smo pripravili izbor leposlovnih knjig v angleščini, od katerih je nekaj skrajšanih izdaj in nekaj romanov. Tekmovalci naj bi prebrali vsaj tri knjige v angleščini in o vsaki v nekaj povedih napisali vsebino in svojo misel. Upamo, da se bo prijavilo čim več tekmovalcev. Ob koncu študijskega leta bomo bralne značke slovesno podelili na zaključni prireditvi.

Imeli smo tudi dve prireditvi Čaj ob petih. Najprej smo poslušali pogovor s pisateljico Minko Marijo Likar, avtorico povesti Mladost na preizkušnji. Pogovor je vodila gospa Marinka Mesec. Pogovarjali smo se, kako je povest nastajala, predstavili pa sta se tudi lektorica in oblikovalka knjige. Na drugem Čaju ob petih smo poslušali gospoda Eda Erzetiča, ki se je v Varšavi učil poljskega jezika. Svojo pripoved je popestril s fotografijami. Obe prireditvi je spremljala tudi razstava v galeriji Hodnik. Na obeh prireditvah je bilo veliko obiskovalcev in zato ugotavljamo, da postaja naša knjižnica premajhna za podobne prireditve.

Bližajo se prazniki in novo leto. Vsi prostovoljci v knjižnici Vam želimo veliko sreče in veliko lepih dožvetij ob branju knjig.

*Tone Pavček*

### DOM JE JEZIK

Moj jezik je nastal sredi darežljive in zmeraj govorljive lepe pokrajine Dolenjske. Med zvonečimi brsti vinogradov, ki brstijo v samoglasniški spevnosti, med senožetmi s travami, ki šumijo v soglasju s soglasniki ptic pevk, med nebom in zemljo, koder hodi veseli Kurent in igra okrogle in oble. Sreča je, da se narodiš v taki deželi, še večja, da ji ostaneš zvest.

### PREPROSTE BESEDE

Treba je mnogo preprostih besed  
kakor:  
kruh,  
ljubezen,  
dobrota,  
da ne bi v slepi temi  
na križpotjih zašli  
s pravega pota.

## NOVO V GALERIJ HODNIK

Besedilo in fotografije Zlata Ramovš

### Dobro, da imate ta svoj Hodnik!

V zadnjih treh mesecih smo pripravili kar pet razstav, ki so omogočile 25 našim članicam, da so predstavile svoje izdelke.

Zakaj le članicam? Ker so se pogumneje in hitreje kot člani prijavile na krožke in razpise za razstave ter tako prehiteli moške, ki bodo prišli na vrsto v prihodnjih mesecih.

11. oktobra 2011 je na Čaju ob petih pisateljica Minka Likar predstavila svojo najnovejšo knjigo Mladost na preizkušnji, hkrati pa je v galeriji Hodnik razstavila tudi svoje izdelke iz naravnega materiala. Tedaj smo v spremljevalni razstavi postavili na ogled še dela dveh amaterskih avtoric, Tončke Potočnik, ki je razstavljala ročne poslikave na prtihi in otroški obleki ter Vere Sever, ki je razstavila svoje izdelke v tehniki vitraž.



Foto: R. Zadnik

Minka Likar s svojo razstavo



Foto: Z. Ramovš

Tončka Potočnik (desno)

Oktobra se je naše društvo predstavilo na razstavi ročnih del, slikarstva in kulinarike Društev upokojencev Gorenjske. V velikem informacijskem središču Triglavsko roža na Bledu ga je organizirala Komisija za tehnično kulturo pri PZDU Gorenjske Kranj in s tem povezala društva upokojencev, ki so doslej imela bolj slabe stike. Loški upokojenci smo se predstavili s kvačkanimi okrasnimi izdelki Lojzke Bernik in Ivanke Sluga, z glinenim nakitom in vazami Sonje Dolinar ter s klekljanimi izdelki Jane Bešter, Helene Dulc, Mare Ferle, Marjete Pivk in Marije Debeljak.



Foto: Z. Ramovš

Utrinek z razstave na Bledu



Foto: Z. Ramovš

Edo Erzetič (desno) med otvoritvijo razstave

V naši galeriji Hodnik pa je 16. novembra 2011 gospod Edo Erzetič, dolgoletni navdušen fotograf in član Fotokluba Anton Ažbe, ob otvoritvi svoje fotografske razstave v okviru prireditve Čaj ob petih dejal: »Dobro, da imate ta svoj Hodnik!« Gospod Erzetič je razstavil 45 zanimivih fotografij večjega formata z najrazličnejšo tematiko in iskrivimi podnapisi, nato pa je polni predavalnici obiskovalcev predstavil Poljsko in svoje učenje poljskega jezika v Grundtvig delavnici v tej državi. Razstava bo odprta tri mesece.

# UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

Nadaljevanje s prejšnje strani

Hkrati smo kot spremljevalno razstavo pripravili tridnevno razstavo Pavle Peternelj, amaterske slikarke na platno in učenke likovnega krožka Edija Severja, ki se je ob predstavitvi svojega likovnega ustvarjanja društvu zahvalila: »Hvala, da nam nudite možnost predstaviti naše izdelke!«

Njene slike so zelo lepo dopolnjevali izdelki 13 udeleženk jesenske delavnice, v kateri so pod vodstvom vodje Sonje Dolinar ustvarjale okrasne venčke in jesenske aranžmaje iz naravnih materialov, Darja Kolenc, Brigita Lužar, Marta Jesenovec, Marinka Mesec, Katarina Goljat, Milka Ravas, Ela Dolinar, Anka Golja, Ana Hostnik, Zvonka Rant, Marija Zadnik in Nataša Zadnik.

Naša naslednja spremljevalna razstava bo pripravljena v Sokolskem domu 13. decembra 2011 in bo povezana s 1. mednarodnim kulturnim festivalom univerz za tretje življenjsko obdobje Slovenije. Skupaj z Univerzo za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani, ga bo kot soorganizatorica pripravila naša univerza.



Foto: Z. Ramovš

Pavla Peternelj (levo)

***Smisel življenja vidim v ustvarjanju in v ustvarjanju je brezmejno zadoščenje.***

***Maksim Gorki***

Ko sem razmišljala, kako naj na kratko opredelim odlično sodelovanje Loškega muzeja Škofja Loka s prostovoljci, kulturnimi mediatorji Univerze za tretje življenjsko obdobje, se mi je zdel zgornji izrek Maksima Gorkega zelo primeren.

Naše sodelovanje poteka že četrto leto. Sodelujemo na različnih muzejskih področjih, kot so odnosi z našimi obiskovalci, na področju pedagoškega dela, v interni knjižnici, pri ohranjanju t.i. žive dediščine in podobno.

Po moji oceni je naše skupno delo iz leta v leto kvalitetnejše in strokovno vedno bolj poglobljeno, kar prinaša obojestransko zadovoljstvo. Skupne projekte smo javnosti predstavili že večkrat, zato jih ne bi znova naštevala. Izrazila bi le svojo veliko zahvalo, upanje in željo, da bo tako tudi v prihodnje.



Jana Mlakar  
direktorica

## PROSTOR V ČASU

Borjana Koželj

**Govorimo, da nam zmanjkuje časa, da nimamo časa...**

Meni manjka prostor. Kako naj najdem prostorček za dve uri in ga umestim v urnik univerze? Omejuje me pomanjkanje prostora v stavbi na Partizanski 1, saj je Marinkina knjižnica ves čas zasedena in se tam komaj zvrstijo krožki, ki že potekajo, in vse občasne dejavnosti. Nekaj krožkov že izvajamo v Domu Zveze borcev. Vedno več ljudi prihaja na Partizansko 1, tako da se morajo nekateri družiti kar v galeriji »Hodnik«. Ne ovira jih ne mraz ne živahna pretočnost prostora. Vendar obstajajo teme, ki zahtevajo primerno okolje ter primeren termin v

urniku univerze in društva. Natrpan urnik imajo tudi mentorji in študentje, ki nabirajo znanje v različnih krožkih, saj so aktivni planinci, športniki in še kaj. Kako uskladiti čas študentov in mentorjev s prosto učilnico?

Manjka nam prostora v hiši, na urniku univerze, na mojem urniku, v času.

**Po sedmih letih smo dobili prostorček, ki bo naša pisarna, mala učilnica, mala sejna soba in občasni razstavni prostor. Zelo smo ga veseli.**



# ZMAGALI SMO NA NATEČAJU UPOKOJENSKIH GLASIL

Jelka Mlakar

Na razpisu Zveze društev upokojencev Slovenije za najboljše glasilo društev upokojencev je Komisija za informiranje in izobraževanje 28. septembra 2011 prvo nagrado soglasno dodelila našemu glasilu MI O SEBI. V utemeljitvi je zapisala: »Glasilo DU Škofja Loka odstopa od ostalih tako po tehnični plati kot po vsebini. Na konkreten način govori o ljudeh in dogodkih, povsod opremljenih tudi s fotografijami in je lektorsko in tudi tehnično zgledno.«

Ob takšnih dogodkih se običajno ozremo tudi v preteklost. Cilj izdajanja našega glasila, ki letos izhaja že peto leto, je bil izboljšati obveščanje članov o dogajanju v društvu. Ideja se je rodila po uspešno opravljenem radijskem krožku v študijskem letu 2006/07, ko se je skupina šestih študentk pogumno lotila ustanovitve glasila. **Začelo se je na sestanku prvega uredniškega odbora 27. junija 2007 v Gorenjih Novakih na vikendu Nadje Podgoršek. Sprejeto je bilo ime glasila MI O SEBI in delovni osnutek, ki je predvidel izdajanje štirih številk letno. Imenovali smo tudi uredniški odbor, odgovorno urednico Jelko Mlakar in dopisnice Borjano Koželj, Jožico Kovič, Marinko Logar, Marinko Mesec, Marušo Mohorič in Nadjo Podgoršek. Srečo smo imele tudi pri iskanju sodelavk za druga strokovna opravila. Za lektoriranje skrbi Marija Draškovič, oblikovanje je prevzela Nevenka Mandić Orehek, urednica fotografije pa je postala Zlata Ramovš.**

Danes se sliši vse to veliko bolj preprosto, kot je bilo takrat. Pot od odločitve, da izdamo prvo številko, do trenutka, ko smo jo dejansko dobili v roke, je bila kar naporna. Poleg petih sestankov uredniškega odbora in dogovarjanja o vsebini (danes se za vsako številko sestanemo le enkrat) je bila zahtevna tudi priprava, predvsem pa pisanje novinarskih prispevkov, ki so morali tudi skozi lektorsko sito. Glede na to, da nobena od njih ni imela novinarskih izkušenj, so se članice pri tem zelo potrudile. Še posebej trd oreh je bilo oblikovanje glasila. Če danes vprašate našo prizadevno oblikovalko Nevenko, se bo le nasmehnila rekoč: »Znanje sem si pridobivala na vse mogoče načine. Dnevne posvete sem imela celo z bratom v Kanadi.« Vedno je še posebej skrbno izdelana naslovna stran, za katero je bilo v prvi številki pripravljenih kar petnajst variant.

Pomembno vlogo pri izgledu glasila ima tudi primerna fotografija, ki oplemeniti vsak zapis, slaba fotografija pa pokvari še tako dober novinarski prispevek. Na to nas kar naprej opozarja naša Zlata, ki ure presedi pred računalnikom in iz množice fotografij najprej

izbere najprimernejše, nato pa jih skenira, obrezuje in svetli. Nepogrešljiva je naša lektorica Marija Draškovič, ki besedila ne popravi samo slovnično, ampak tudi slogovno, zato so po njeni zaslugi članki boljši in razumljivejši.

V ta »spominski« zapis sodi tudi zahvala našemu predsedniku Miru Duiću, ki skrbi za finančno plat izhajanja glasila. Kljub temu da vse članice uredniškega odbora in prostovoljke, ki raznašajo glasilo, delajo brezplačno, moramo namreč pokriti stroške tiskanja. Da bi zagotovili nemoteno izhajanje štirih številk letno, je upravni odbor društva decembra 2009 sprejel sklep oziroma priporočilo, da vsako leto ob obnovi članarine prispevamo 4 evre. Ugotavljamo, da so naši člani ta sklep sprejeli z razumevanjem in nekateri velikodušno podarjajo več, kot smo pričakovali. Vse to pa je dobra popotnica glasilu, ki vestno beleži naše aktivnosti in veselimo se izida vsake številke posebej.



Jelka Mlakar, odgovorna urednica našega glasila

Foto: L. Frlec

*Tone Pavček*

## DROBTINICE

Vse teče, teče in se stiša v tišino. Samo hiša, v kateri duh biva, je neminljiva.

Tisoč in tisoč zvezd je nad nami,  
tisoč in tisoč zvezd med nami,  
da gre po svetu – rama ob rami –  
svetloba z nami.

# O ŠKOFU, MOSTU IN STAREM GRADU

## POGOVOR Z VERONIKO HARTMAN

Nevenka Mandić Orehek

»Zadnji velik dosežek pa je prevod treh zgodb z Loškega v obliki stripa v angleški jezik,« je na tiskovni konferenci septembra letos povedala kustosinja Loškega muzeja Mira Kalan.

Veronika Hartman je prostovoljna kulturna mediatorica v Loškem muzeju, poleg tega pa na naši univerzi vodi krožek angleške konverzacije, v katerem so prevedli te tri zgodbe. Z njo sem se pogovarjala o prevodu zgodb o Kamnitem mostu, škofjeloškem grbu in srednjem stolpu loškega gradu, katerega avtorja sta Jelena in Matjaž Bertancelj.



Foto: Z. Ramovš

### Od kod pobuda za prevod stripov v angleški jezik?

► Po pravici moram povedati, da člani krožka sploh nismo razmišljali o tem, da bi se lotili kakršnega koli prevajanja, saj se nam je zdelo, da za tako zahtevno delo ne znamo dovolj. Toda, ko te nekdo spodbudi za nek projekt, pri čemer je imela glavno vlogo ga. Borjana Koželj, ki tudi tesno sodeluje z muzejem, potem nismo več omahovali in lotili smo se dela.

### Se prevajanje stripa razlikuje od prevajanja drugih vrst besedil?

► Seveda se prevajanje stripa razlikuje od drugih vrst besedil, saj so v stripu kratki stavki, ki morajo skupaj s sliko podati točno vsebino zgodbe. Stavki so torej samo dopolnilo slike.

### Ali je imela skupina kakšne težave pri delu?

► Mislili smo, da bo preprosto, vendar se je izkazalo, da gre za zelo zahtevno delo. Veliko smo se pogovarjali in prevode preverjali tudi doma. Včasih

je bilo težko najti angleške izraze za nekatere stare besede, ki jih pisatelj Lojze Zupanc pogosto uporablja v svojih zgodbah. Potrebno je bilo pripraviti takšen prevod, da bo razumljiv osnovnošolcem, ko bodo dobili v roke ta strip. Delo je bilo zelo zanimivo.

### Koliko časa je minilo od začetka dela na prevodu do izdaje knjige?

► Prevajati smo začeli konec marca 2011 in pri tem delu so zelo zagnano sodelovali vsi člani krožka. Strip je izšel septembra 2011.

### Kaj načrtujete za naprej? Morda še kakšen prevod za muzej?

► V okviru univerze za tretje življenjsko obdobje pripravljamo nov projekt. Naš krožek angleške konverzacije bo za muzej prevajal podnapise in tekste, ki še niso prevedeni v angleščino..

### Bi želela še kaj dodati v zvezi z delom v krožku in univerze za tretje življenjsko obdobje ?

► Naša univerza sedaj ponuja toliko različnih krožkov, da lahko vsak najde nekaj zanimivega zase. Priporočam, da se v krožke vključi čim več upokojujencev, saj je zelo pomembno, da se ne zapremo med štiri stene in s sodelovanjem v krožkih ohranjamo bistro glavo.

Vera, hvala za pogovor.

## GLASBA

### PEVCI MAVRICE NAJLEPŠE ZAPOJEJO NA IZLETIH

Zlata Ramovš

V glasilu Štirje letni časi, ki ga izdaja Center slepih, slabovidnih in starejših v Stari Loki, sem prebrala: »V četrtek dopoldne, 2. decembra, je v Burnikovi dvorani pogumno in sproščeno prvič v javnosti nastopila skupina Mavrica iz Škofje Loke.«

»Tako skupno druženje je čustveno toplo, osvežujoče in sproščujoče za poslušalce in nastopajoče, zato smo bili ob koncu prireditve hvaležni drug drugemu.«

(Štirje letni časi, št. 41/maj 2011)

Avtorica besedila Alenka Oblakovič je zgornje vtise zapisala po lanskem decembrskem druženju starejših oskrbovancev Centra slepih z našo pevsko skupino Mavrica. Besedilo sestavka s pomenljivim naslovom »Mavrica sredi zasneženega dne« dokazuje, da so starejši oskrbovanci skupaj s pevci Mavrice preživeli lepe trenutke ob poslušanju in skupnem petju ljudskih pesmi. »Kdaj spet pridete?« so jih ob koncu spraševali in pevci so obljubili, da se spet srečajo spomladi.



Foto: Arhiv Mavrice

Nastop Mavrice v CSS Škofja Loka

Na drugo srečanje so se pripravili še skrbneje. Naučili so se tiste ljudske pesmi, ki jih v domu pojejo starostniki in se prilagodili njihovem načinu petja. Tako so lahko zapeli skupaj z njimi in občutili obojestransko sproščenost in veselje, ki se je porajalo z vsako skupaj zapeto pesmijo. Ni presenetljivo, da je skupina Mavrica za letošnji prednovoletni čas že dobila dve ponudbi za ponovni nastop in druženje v CSS Škofja Loka. Idejo za druženje ob ljudskem prepevanju starih pesmi je v našem društvu zasejala Dušica Kunaver, ki je na prireditvi Čaj ob petih povabila prisotne, da skupaj zapojemo nekaj pesmi. Mana Veble Grum je idejo povzela in navdušila še nekaj somišljenikov, zato so oktobra 2009 ustanovili pevsko skupino, ki so ji izbrali ime Mavrica. V programu imajo ljudske in manj znane stare pesmi. Za vodenje so navdušili

pevskega vodjo Saša Zagorška, ki je v aktivnih letih poučeval solopetje ter igranje inštrumentov in vodil ženske pevske zборе. Tudi Zagoršku je po upokojitvi manjkalo ukvarjanje z glasbo, saj jo je poučeval 37 let, zato se je povabilu odzval z veseljem.

»Rad hodim sem enkrat tedensko, tudi zaradi programa, saj sem naveličan zahtevnih pesmi. Rad imam priredbe ljudskih pesmi in jih prepevam tudi sam. S petjem se dobro razvedrim in sprostim.

Mešana skupina trenutno šteje 17 pevcev, ki so v glavnem prepevali že prej ter je primerno velika in zelo prijetna. Poudarek dajemo narodnim pesmim in največkrat pojemo dvoglasno. Kot prostovoljec vodim skupino že tretje leto, saj je to tudi zame možnost skupnega prepevanja in prijetnih doživetij.« Predsednica Mavrice Sonja Dolinar je bila med organizatorji pevske skupine. Njena kronika delovanja pevcev je natančna ter daje vpogled v vse njihove dejavnosti, ki se odvijajo v društvu upokojencev in izven njega.

»Že v službi sem si želela, da bi se po upokojitvi vključila med pevce, ne da bi nastopala, ampak le prepevala. Maninemu pozivu sem se takoj odzvala, saj sem si zelo želela družabnosti s petjem. Skupina se je širila in pevci so si zaželeli peti različne pesmi. Skupaj smo jih izbirali, si priskrbeli note ter se naučili besedila. Prvič smo javno zapeli v Centru slepih, slabovidnih in starejših. Njihovo navdušenje, posebno pa ponovno vabilo, nam je dalo pogum za druga srečanja. Peli smo še na otvoritvah dveh razstav v društvu upokojencev ter na srečanju invalidov občin Škofja Loka, Žiri in Železniki. Zelo veseli smo ponovnega vabila med starejše oskrbovance in člane zveze borcev v Centru slepih. Veselimo se ponovnega druženja z njimi.« Da pevci zelo radi prihajajo na vaje, zagotovo pripomorejo tudi skupna praznovanja rojstnih dni ter tradicionalni izleti v naravo, ki jih pospremiijo z veliko petja ter dobre volje in zato so vrhunec njihovega druženja.

## OBUIJAMO STARO LEPO PESEM

Marinka Logar

Danes vam predstavljam pesem, ki je bila najljubša moji dobri mami. Kadar smo prepevali, jo je mama želela slišati in zapela je tudi sama. Spomnim se njenega zadovoljnega obraza po zapeti pesmici. Čeprav je pesmica zelo dolga, smo vedno zapeli vse kitice.

Lepo se je spominjati lepih večerov, ko je zaradi temačnosti zastalo vse delo. Električne namreč še nismo imeli in prostor nam je osvetljevala le karbidovka, ki je svetila predvsem očetu, da je lahko šival tudi ob zimskih večerih, saj je bil svetel del dneva zelo kratek.



## ENO DREVCE MI JE ZRASLO

*Eno drev'ce mi je zraslo,  
drev'ce zeleno,  
eno drev'ce mi je, mi je zraslo,  
drev'ce zeleno.*

*Pod tem drev'cem hladna senca,  
hladna senčica,  
pod tem drev'cem hladna, hladna senca,  
hladna je senčica.*

*Notri spava moja draga,  
jaz pa zraven nje,  
notri spava moja, moja draga,  
jaz pa zraven nje.*

*Ona mene povprašuje,  
kdaj se jaz ženil bom,  
ona mene povpra - povprašuje,  
kdaj se jaz ženil bom?*

*Jaz se ne bom nikdar ženil,  
ledik bom ostal,  
jaz se ne bom nikdar, nikdar ženil,  
ledik bom ostal.*

*Mene bojo pokopali  
štirje fantiči,  
mene bojo poko - pokopali  
štirje fantiči.*

*Na moj'mu grobu  
bojo zrasle drobne rožice,  
na moj'mu grobu bojo, bojo zrasle  
drobne rožice.*

*Prva najgelj, druga fajgelj,  
tretja rožmarin,  
prva najgelj, druga, druga fajgelj,  
tretja rožmarin.*

*Na tvojem grobu,  
bojo zrasle, bele lilije,  
na tvojem grobu, bojo, bojo zrasle,  
bele lilije.*

## PELI SMO V BAZILIKI NA SV. GORI

Marinka Logar

Dolgo smo si želeli zapeti v baziliki na Sveti gori, ko bomo pripravljeni. Ko je Društvo upokojencev Škofja Loka 28. septembra 2011 organiziralo izlet v to cerkev in naprej po poteh soške fronte, smo pevci MePZ Vrelec izlet videli kot



Foto: Š. Krmelj

znamenje in smo se takoj vključili med izletnike. V društvu so se bali, da ne bo dovolj zanimanja, zato smo se pevci odločili, da se bomo izleta udeležili in pripomogli, da se ga izpelje. Vendar se je prijavilo toliko članov, da smo morali naročiti svoj avtobus.

Tako smo se lepega jesenskega jutra odpravili na pot. Naša prva postaja je bila bazilika na Sveti gori. Tam nas je

prisrčno sprejel dežurni frančiškan, nas povabil v cerkev in čakal, da bomo zapeli. Seveda ga nismo pustili čakati, zato smo z vsem žarom, zapeli nekaj lepih pesmi, kot so Oče naš, Schweitzerjeva Sancta Maria, Na grebenih gora Franca Gačnika, Schubertovo Lipo, Verdijev Zbor hebrejskih sužnjev in narodno pesem Večernica. Še sami smo bili presenečeni, da znamo tako lepo peti, Cerkev je izredno akustična in bili smo srečni in ponosni, da nam je uspelo.

Potem nam je pater opisal zgodovino romarske poti na Sveto goro. Pot je ime dobila v 16. stoletju, ko se je pastirici Uršuli Ferligoj prikazala Sveta Marija in ji naročila: »Povej ljudem, naj mi postavijo hišo in prosijo milosti«.

Z razlago zgodovinskih dejstev po poti soške fronte, kjer so bila najokrutnejša bojišča prve svetovne vojne, je nadaljeval naš vodič Josip Juraja, ki dobro pozna zgodovino teh krajev. Dan se je nagnil k večeru, zato smo se odpravili na dobro kosilo, kjer smo zapeli še nekaj pesmi in se po Poljanski dolini odpeljal proti domu. Veselo razpoloženi smo se v večernih urah vrnili v Škofjo Loko.

Tako odličnih nastopov si še želimo in vabimo nove pevke in pevce, da se nam pridružijo.

## ŠE BOMO PELI

Marinka Logar

Čas neizogibno teče. Če se kaj dogaja, teče hitreje, če čakaš, pa počasneje.

Nam pevcem čas kar izginja, saj ga imamo zelo malo, da se naučimo novih pesmi za koncert, ki ga bomo **10. decembra zvečer ob 19.45 uri**, (po zadnji maši) priredili v stolni cerkvi svetega Kancijana v Kranju.

Koncert generacij načrtujemo **15. decembra ob 18. uri** v Sokolskem domu z otroškim pevskim zborom Osnovne šole Škofja Loka–Mesto in Glasbeno šolo Škofja Loka. Generalni pokrovitelj bo

Občina Škofja Loka. Vstop bo prost.

Dneve do silvestrovega bomo imeli večinoma prosto, po novem letu pa bomo zopet poprijeli za delo in stopili novim izzivom naproti. Če bo univerza za tretje življenjsko obdobje februarja ali marca 2012 za kulturni praznik priredila proslavo, se bomo zopet slišali.

**Naš zbor sprejema nove pevce z izkušnjami. Manjka nam predvsem basov, ker sta dva zbolela in nujno potrebujemo dopolnitev ali pa vsaj pomoč za določen čas.**

## DOLGO DOLGO ŽIVLJENJE

### NA OBISKU PRI ZORKI ČUJOVIČ

Marinka Mesec

Pogovoru z Zorko Čujovič bi lahko dali tudi naslov Dogodki so zapisani in rešeni pred pozabo. Zorka ima svojo življenjsko pot zelo natančno dokumentirano v slikah in besedi. Še vedno vsak dan piše dnevnik.

Poleg družinskih in službenih obveznosti je vestno opravljala številne družbenopolitične funkcije, ki niso ostale neopažene. Prejela je medaljo za narod, red zaslug za narod s srebrno zvezdo, spominski znak Denarnega zavoda Slovenije in srebrni znak Sindikatov SR Slovenije.

Rodila se je 6. avgusta 1925 v Gornji Radgoni. Oče Ivan, Štajerc, po poklicu avtomehanik, mama Pavla, Prekmurka, gospodinja, imela sta tri otroke. Prvorojenki Zorki so rojenice napovedale dolgo življenje, saj je letos dopolnila 86 let, medtem ko sta brat in sestra že pokojna. Oče je že v rani mladosti kazal smisel za tehniko. Pri 20 letih je v Gornji Radgoni odprl obrtno mehanično delavnico, v kateri je imel zaposlenih 20 vajencev. Bil je inovator, borec in gasilec, dirkal je z motorjem. Zorka je osnovno šolo do 5. razreda obiskovala v Gornji Radgoni, štiri razrede meščanske šole z malo maturo pa je zaključila v Ljutomeru. Izobraževanje je nadaljevala na trgovski šoli v Mariboru. Že v meščanski šoli se je vključila v telovadno društvo Sokol. V Mariboru je spoznala člane Skoja, z njimi je ilegalno sodelovala pri raznih akcijah ter na demonstracijah 27. aprila 1941. Bila je aretirana in zaprta v Bad Radkersburgerju. Ker je oče v delavnici popravljal tudi nemška vozila, so jo na njegovo prošnjo izpustili in v času vojne mu je vodila knjigovodstvo. Po vojni je bila zaposlena v Gornji Radgoni, 1946 pa je za devet mesecev odšla



Foto: N. Mandić Orehek

v Ljubljano na višji skojevski tečaj, kjer je dobila delovno mesto tajnice predsednika Centralnega komiteja. V tem času je v Domu JLA na plesu spoznala svojega moža Matija Čujoviča, ki je bil zaposlen pri generalu Šelegoviču. Zorka in Matija sta obiskovala večerno gimnazijo in sodelovala pri udarniškem delu. Poročila sta se v Ljubljani leta 1949, dobila sina in hčerko ter skupaj preživela 54 let. Ko so leta 1954 njenega moža kot oficirja JLA premestili v Škofjo Loko, se je z njim preselila vsa družina. Stanovali so v stavbi, kjer je sedaj Upravna enota Škofja Loka, leta 1972 pa so se preselili v novo montažno hišo v Podlubnik. Zorka je leta 1958 dobila službo pri Gorenjski kreditni banki v Poslovni enoti Škofja Loka. Delala je na področju kreditiranja kmetijstva in industrije v oddelku kratkoročnih kreditov. Svoje delo je opravljala vestno in odgovorno vse do upokojitve 1982. Njena življenjska pot je bila povezana z borbenimi, naprednimi idejami, ki jih je uveljavljala na vseh področjih delovanja. V času svojega aktivnega življenja je delovala v partijskih organizacijah kot referentka, tajnica, načelnica, članica in sekretarka na področju samoupravljanja v sindikatih ter 23 let v Gorenjski banki v različnih političnih organizacijah. Poleg tega je bila aktivna v družbenopolitičnem zboru občine Škofja Loka,

# DOLGO DOLGO ŽIVLJENJE

Nadaljevanje s prejšnje strani

bila je delegatka skupščine SRS ter predsednica Društva računovodskih in finančnih delavcev Škofja Loka. Poleg rednega dela je za bančne in druge uslužbence organizirala in vodila izlete po Sloveniji ter v tujino. Zato njeno delo ni ostalo neopaženo in prejela je številna odlikovanja ter priznanja, kot so medalja za narod, red zaslug za narod s srebrno zvezdo, spominski znak Denarnega zavoda Slovenije in srebrni znak sindikatov SR Slovenije. Še vedno je članica DU Škofja Loka, Zveze borcev, Rdečega križa, Društva diabetikov in bolnikov z osteoporozo. Če je le mogoče, se udeležuje raznih občnih zborov, izletov, martinovanj, mesečnih srečanj z bančniki in srečanj s člani društva upokoencev.

Hčerka Sonja je po končani fakulteti dobila službo v Ljubljani na Ministrstvu za zunanje zadeve. Pot jo je vodila po naših ambasadah v Indiji, Singapuru in Kairu, sedaj pa živi v Ljubljani. Sin Vojko je ostal zvest Gorenjski, po končani pravni fakulteti opravlja pravno službo in z družino živi v Kranju. Zorka ima vnukinjo in dva vnuka, ki jo radi obiščejo. Prepoznaven je vnuk Matej, dolgoletni amaterski igralec na Loškem odru in sedaj tudi predsednik Kulturnega društva Loški oder.

Po moževi smrti leta 2003 je v hiši ostala sama. Sin in hči jo pokličeta vsak dan ter ji pomagata pri manjših opravilih, za večja dela pa ima dobrega

socialnega delavca. S sosedi je v dobrih odnosih in ji pomagajo, če je potrebno. Vsako leto prvo sredo v septembru imajo pravi ulični piknik, na katerem se zberejo stari in mladi.

In kako Zorka živi danes? Predvsem skrbi za svoje zdravje, saj zdravila jemlje pod nadzorom svojega zdravnika. Že ob šestih zjutraj se vsak dan seznani z novicami v časopisu Dnevnik. Po sedmi uri si pripravi zajtrk, pospravi, po osmi uri pa se že odpravi na kavo-viski ali v stolpnico k dolgoletni bančni sodelavki ali v mesto v okrepčevalnico Zamorc, kjer jo urno in prijazno postrežejo fantje iz Tetova, po rodu Albanci. Tam najde številne prijatelje in znance. Kosilo ji pripeljejo na dom iz Centra slepih in slabovidnih, večerjo pa si pripravi sama.

Zorka ima svojo življenjsko pot zelo natančno dokumentirano v slikah in besedi. Ima veliko albumov s fotografijami, še posebno rada se spominja Singapurja, ko sta bila z možem na obisku pri hčerki. Vse pomembne dogodke ima urejene v mapah po datumih. Vsak dan piše tudi dnevnik. Hrani izvod časopisa Pavliha še iz leta 1987, ko je bila njegova cena 995 DIN. Danes tega denarja sploh ne poznamo več.

**Naj bo njena jesen življenja še dolga, lepa in polna novih doživetij!**

## BILO JE DAVNEGA LETA

### POMEMBNA OBLETNICA LETNIKA 1946

Maruša Mohorič

28. oktobra 2011 so se v Crngrobu zbrali sošolci vseh treh razredov Osnovne šole Petra Kavčiča iz Škofje Loke, da bi praznovali pomembno obletnico. Od takrat, ko so zadnjikrat sedli v osnovnošolske klopi in se podali vsak na svojo pot, je minilo pol stoletja. Takrat jih je bilo 120, saj so bili številčna generacija. Nekateri od njih so že pokojni, nekateri pa na srečanje niso prišli. Kar nekaj slavlencev je članov društva upokoencev in med njimi so tudi naši prostovoljci Marinka Volčjak, Angelca Hafner in Rafael Kavčič. Za spomin na srečanje so se postavili pred fotografski aparat. Vsem skupaj in vsakemu posebej čestitamo za pomembno obletnico ter jim želimo, da se še večkrat srečajo!



Med slavlenci so tudi naši prostovoljci Marinka Volčjak, Angelca Hafner in Rafael Kavčič.

Foto: Arhiv R. Kavčič



## SREČALA SE JE PREDVOJNA GENERACIJA

Meri Bozovičar

10. novembra 2011 smo se zbrali vsi tisti, ki smo se rodili okoli leta 1930. Pred 64 leti smo začeli hoditi v šolo, deklice k nunam, dečki pa v deško šolo. Takrat smo se še učili, kako se pravilno drži svinčnik, pri lepopisju pa smo uporabljali črnilo in peresnik. Potem je prišla vojna in učile so nas nemške učiteljice. Bili smo odlični pevci v zboru. Se še spominjate pesmi »Singen wollen wir marschiren«? Ko smo zaslišali alarm, smo stekli na telovadišče in se tam igrali »med dvema ognjema«. Ko je bilo alarma konec, se je na žalost končala tudi naša igra. Prišel je težko pričakovani konec vojne in leta 1946 – 47 smo se tresli pred strogimi izpraševalci našega znanja na mali maturi nižje gimnazije v Škofji Loki. Šolanje med vojno je bilo pomanjkljivo, zato smo morali naše znanje slovnice, zgodovine, zemljepisa in drugega v kratkem času nadoknaditi. Naša maturitetna komisija je poznala pomanjkljivosti medvojnega šolanja, zato so z veliko dobre volje in potrpežljivosti ocenili naše znanje kot zadovoljivo. Nato smo se kot zlata mladina, na kateri stoji svet, porazgubili na razne druge šole ali v uk za poklic. Z

leti smo si ustvarili družine, si služili kruh in uživali življenje, dokler si nismo prislužili življenjske rente, po domače penzjon.

Marsikdo še opravlja neplačano delo za svoje



Foto: Z. Ramovš

naslednike, ko pazi in pestuje svoje vnuke in pravnuke ter tako pomaga svojim bližnjim, za katere postaja življenje vsak dan težje. Naša generacija je preživela 2. svetovno vojno in ustvarjala socializem od začetka do konca, v demokraciji pa uživamo kot upokojenci.

Bili smo navdušeni, da sta naše srečanje s svojim obiskom počastila župan mag. Miha Ješe in predsednik Društva upokojencev Škofja Loka Miro Duić. Obema se zahvaljujemo za lepe in vzpodbudne besede.

Navdušeni smo bili tudi nad petjem pevske skupine Mavrica ter njenim vodjem Sašom Zagorškom in njegovim igranjem na harmoniko in smo jim hvaležni, da so nas obiskali.



Foto: Z. Ramovš

*Tone Pavček*

### DROBTINICE

Na svetu si,  
da sam si SONCE,  
na svetu si,  
da greš za SONCEM,  
na svetu si,  
da sam SI SONCE,  
in da s sveta odganjaš – SENCE.

Sonce je dolžno, da sveti nam,  
otrok, da pomaga očetu,  
a edina dolžnost naših mam je ta,  
da so dolgo na svetu.

Človek ne dozori  
do svojega obraza  
brez smeha in čenčanj  
in ne brez poraza.

Toplo je sonce, topla jopica,  
topla prijazna beseda,  
a najbolj topla deklica,  
ko me s srcem gleda.

## KO GREŠ OD DOMA, POZABIŠ NA BOLEZEN

Maruša Mohorič

**Bili smo na pohodu, ko se je šest ali sedem ljudi postavilo pred fotoaparata, da bi imeli spomin na sedemdeseto obletnico svojega življenja. Med njimi je bila tudi ona. Nisem mogla verjeti. Bila je vedno nasmejana, dobrovoljna, zvedava, pozitivna, postavna in zgovorna, v rokah pa je običajno držala fotoaparata.**

Govorim o **Angelci Grošelj**, rojeni leta 1939 v Poljanah nad Škofjo Loko. Članica našega društva je že kar nekaj let. Osvaja medalje v plavanju in aktivno s planinci ter pohodniki v živo spoznava svojo najljubšo Slovenijo. Za dosežene rezultate in udejstvovanje je bila med najboljšimi športniki nagrajena z bronasto medaljo za sezono 2010/11, ki jo je prejela na društvenem pikniku junija 2011.

Bila je učiteljica razrednega pouka, najprej v Javorjah, kjer je poučevala učence sedemletke, poleg tega pa je skrbela za kulturno življenje v vasi, saj je organizirala dramske krožke za otroke in odrasle. Kasneje je poučevala prve, druge in tretje razrede osnovne šole na Trati v Škofji Loki, zadnje leto pred upokojitvijo pa četrti razred. »Takrat sem spoznavala Slovenijo teoretično, iz učbenikov,« je povedala. Zase pravi, da je bila zahtevna učiteljica, saj je želela, da bi se otroci čim več naučili.

Po upokojitvi je skrbela za vnuka in se občasno udeležila izletov z upokojenci. Že v otroštvu je rada plavala, saj je bilo v Poljanah na Sori kopališče, zato ji ni bilo težko tekmovali in tako zastopati društvo ter osvojiti točke. Še vedno je uspešna plavalka in v prsnem slogu osvaja srebrne kolajne.

Rada hodi v naravo, v hribe in na pohode, zato hodi z Nežkinimi planinci, Matevževimi pohodniki in po novem tudi z Dragičinimi pohodniki, saj neizmerno uživa v razgledih, poleg tega ji veliko pomeni druženje in spoznavanje novih ljudi, morda celo novih prijateljev. V naših letih je to zelo pomembno, najpomembnejše pa je, da greš od doma, se ne dolgočasiš in pozabiš morebitne bolečine ter ne razmišljaš o bolezni. Možu rada reče, da se ji zdi pomembno biti v dobri kondiciji in njega lažje »pocrklja«, skupaj pa hodita v toplice in na morje.



Foto: Osební archiv

Angelcina velika ljubezen je fotografija. Fotoaparata ima vedno s sabo. Z njim beleži dogodke, sončne vzhode in zahode, zanimive ljudi ter znamenitosti krajev, najlepše pa so slike z razglednih točk, ko ti zastaja dih in duša počiva. Poleg tega lahko doma ponovno pogleda, kaj vse je doživela. »Ko ne bom več mogla hoditi, si bom na računalniku ogledovala shranjene posnetke in v mislih podoživljala kraje in dogodke. Imam zelo

veliko gradiva, albume s slikami pa rada pogledam že sedaj. Zdaj spoznavam našo ljubo domovino v praksi, saj sem jo kot učiteljica večinoma le teoretično, ker ni bilo toliko možnosti za izlete.« Angelca je veseljakinja. V otroštvu je rada pela in hodila na pevske vaje na učiteljskišču. Pri pohodnikih je rada tudi zato, ker prepevajo ljudske, narodne, cerkvene, kratka vse vrste pesmi.

V vsakdanjem življenju je podobna mnogim upokojencem, saj rada prebira dnevno časopisje in revije, rešuje križanke in sudoku ter na televiziji gleda športne oddaje, zlasti košarko in hokej ter dobre filme. Všeč ji je tudi ideja za bralno značko za upokojence, zato se je že prijavila.

Poudarila je, da se zelo strinja s predsednico ZDUS Matejo Kožuh Novak, ki je izjavila, da bi bilo dobro umreti na nogah. Angelca pravi, da s hojo v naravi, v družbi, ohranja zdravje, skrbiš za dobro počutje in pozabiš na bolezen.

Njena sovaščanka Ivana mi je povedala, da je bila Angelca že v otroštvu dobrovoljna in nasmejana, pridna in delovna. Očitno nekaterim uspeva, da so večji del svojega življenja naravnani pozitivno.



# SREČANJE ČLANOV ČEVLJARSKEGA CEHA

## TUDI CEHI SO DEL KULTURNE DEDIŠČINE

Meri Bozovičar

V 16. številki našega glasila sem predstavila čevlarske mojstre, ki ohranjajo polpreteklo tradicijo čevlarskih cehov. V prispevku sem napisala, da bi se rada udeležila njihovega vsakoletnega srečanja, in niso me pozabili povabiti. Želela sem jih fotografirati skupaj z njihovo 250 let staro cehovsko knjigo. Njihova slika in slika cehovske knjige bo objavljena v našem glasilu in v njihovi knjigi.

Že pred gostilno Starman je za veselo razpoloženje poskrbel mojster, ki je iz prtljažnika vzel harmoniko, raztegnil meh in zapel: »Bom šuštarja vzela, bom zmeraj vesela, zdaj šuštarja mam, pa čevlje švedram...« Ta mojster je pravi zaklad, saj pozna veliko starih pesmi, za katere mislim, da bi jih moral nekdo zapisati. Slišati bi jih morala Marinka Logar, ki skrbi za kotiček v našem glasilu, v katerem objavi besedila starih ljudskih pesmi.

Srečanje je s svojo prisotnostjo počastil tudi predsednik našega društva Miro Duić. Bil je navdušen nad cehovsko knjigo in nad mojstri, ki še vedno ohranjajo cehovsko



Foto: Z. Ramovš

Člani čevlarskega ceha s cehovsko knjigo

tradicijo ter jim je zaželel zdravja in dobrega počutja. To so mojstri, ki še znajo izdelati čevlje ročno. Iz njihovih delavnic so pred 2. svetovno vojno pošiljali čevlje po vsej takratni Jugoslaviji. Silvo Ravnikar še vedno hrani okovani zaboj z ročaji ob straneh. V tem zaboju je njegov oče po železnici pošiljal po 80 parov lovskih čevljev v Zrenjanin. Mojstri so se dogovorili, da bodo tradicijo srečanj obdržali še naprej, današnje srečanje pa bo v to znamenito knjigo vpisano kot zadnje. V Zgodovinskem arhivu v Škofji Loki že hranijo tri cehovske knjige, zadnjo, četrto knjigo pa bodo po zadnjem vpisu izročili arhivu v hrambo. Naša odlična fotografinja Zlata Ramovš je naredila s tega srečanja več posnetkov. Slike bodo pomagale, da ne bomo pozabili mojstrov in cehovske knjige z različnimi pisavami ter običaji.

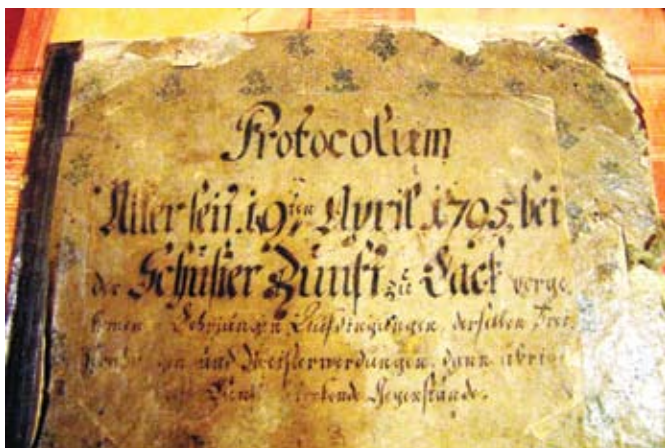


Foto: Z. Ramovš

Naslovnica 250 let stare cehovske knjige



Foto: Z. Ramovš

Lično izpisani zapisniki cehovskih srečanj

### Tone Pavček DROBTINICE

Nobena pot ni ravna,  
nobena pot ni revna,  
a vsaka je zahtevna  
in tvoja ena sama – GLAVNA.

Vse bolnišnice so nezdravo bele  
z vonjem po potu in jodu,  
a vse porodnišnice vesele,  
kljub otroškemu joku.



## OCENA PRVE RAZGLASITVE NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV NAŠEGA DRUŠTVA

Ivan Hafner

**Za sezono 2010/2011 smo junija 2011 prvič proglasili najboljše športnike rekreativce našega društva.**

Prvo leto je bilo poskusno, saj nismo vedeli, ali naš na novo sprejeti Pravilnik o točkovanju odseva dejansko stanje naših aktivnosti glede vadbe, treningov, pohodov in tekmovalnih rezultatov.

V ocenjevalnih tabelah smo imeli 153 rekreativk in rekreativcev, takih z manj točkami, ki jih v zbirno tabelo nisem vnesel, pa je bilo še okoli 160. Torej je v organizirani športnorekreacijski dejavnosti v društvu in tekmovanjih, vezanih na društveno vadbo in tekmovanja, **sodelovalo okoli 320 naših članov, kar je dober delež.** Če temu dodamo še obilo individualnih dejavnosti, ki jih društvo ni organiziralo, lahko ugotovimo, da so naši člani telesno zelo aktivni.

Seveda z več organiziranimi panogami in pestrejšo ponudbo stanje lahko še izboljšamo.

Pri ocenjevanju za izbor najboljših za prvo razglasitev smo ugotovili nekaj pomanjkljivosti, ki so našteje v nadaljevanju.

- ❖ Društveno organizirana vadba in treningi so točkovani previsoko, medtem ko so najboljši športniki, ki pa vadijo sami, nekoliko podcenjeni.
- ❖ Pri panogah, kjer naši člani dosegajo dobre rezultate, a v okviru društva nimajo organizirane vadbe, je pripravam na tekme treba dati večjo težo.
- ❖ Nastopanje v več panogah, torej vsestranskost, je treba spodbuditi z dodatnim točkami.
- ❖ Ocenjevalno obdobje pri panogah, ki temeljijo na letnih programih, niso pa tekmovalno usmerjene, na primer planinstvo, pohodništvo, naj bo koledarsko leto.
- ❖ Težo planinskih tur in pohodov, pa tudi šahovskih treningov, ki so dolgotrajnejši od običajne vadbe, je treba točkovati višje. Pri šahovskih turnirjih je treba glede na pomembnost turnirja dodajati točke za udeležbo.
- ❖ Starostni faktorji za vadbo naj se upoštevajo tudi pri tistih panogah, kjer se tekmuje po starostnih kategorijah.



Foto: Z. Ramovš

Na 2. seji Komisije za šport in rekreacijo sredi oktobra smo navedena opažanja ovrednotili in jih vnesli v Pravilnik o točkovanju. Določili smo tudi število posameznih priznanj, ki naj bo enako za moške in ženske. Moški imajo svojo, ženske pa svojo ocenjevalno zbirno listo.

**Sklenili smo, da je NAJ športnik za določeno leto športnik upokojenec tisti, ki zbere največ točk. NAJ ŠPORTNIK prejme POKAL, trije naslednji z največ točkami prejmejo ZLATE MEDALJE, naslednjih pet po številu točk prejme SREBRNO MEDALJO in še naslednjih deset prejme BRONASTO MEDALJO. Enako velja za ženske udeležke.**

Vodje odborov in poverjenike določenih panog smo prosili, da si že na pričetku sezone uredijo evidenco za svoj panogo, ki jo mnogi že vodijo, tako za treninge oz. vadbo kot za rezultate tekmovanj, v katerih kot člani našega društva tudi tekmujejo. Tako bomo z minimalno, čeprav za nekatere dodatno administracijo, prišli do najbolj zanesljivega točkovanja in zadovoljstvo naših aktivnih članov bo zato še večje.

### MAJHEN JE TA SVET *Tone Pavček*

Majhen je ta svet,  
lep, zamaknjen vase,  
kakor droben cvet,  
ki aprila rase.

Po bregeh polje,  
ki se komaj dramí,  
zadaj pa gore  
in veseli hrami.

Pa še ptič, drevo,  
ki bo kmalu v cvetu,  
in ljudje, kot so  
pač ljudje na svetu:

majhni kot njih svet,  
vsak zamaknjen vase,  
vsak bolj lep ko cvet,  
ki aprila rase.

## 31. ŠPORTNOREKREACIJSKE IGRE V NOVI PREOBLEKI ŽE POTEKAJO

Ivan Hafner

Medobčinske športne igre, ki so do sedaj uspešno potekale polnih 30 let, se letos odvijajo v spremenjeni organizacijski obliki kot Športnorekreacijske igre (ŠRI), na katerih naj bi občine Poljane-Gorenja vas, Žiri in Železniki odigrale aktivnejšo vlogo kot doslej. Dodano je bilo precej novih tekmovanj.

Naše društvo se skuša novim pogojem kar najbolj prilagoditi. Pa pogledjmo podrobnosti.

**Visoški tek (9,5km) je nova panoga.** Že uveljavljeni tek je bil zelo množičen. V naši ekipi so bili trije tekači in tri tekačice. Za 31. ŠRI je bilo prijavljenih premalo ekip, zato jih niso točkovali. V posamičnih konkurencah so bili naši člani uspešni. V kategoriji 60 do 69 let je bil naš Pavel Kalan odličen tretji, Mirko Pintar šesti in Drago Frelih deveti. V ženski konkurenci nad 60 let je bila naša Urška Bizjak odlična druga, v kategoriji 50 do 59 let sta se dobro odrezali Jožica Anžel s petim mestom in Milena Kejžar s šestim mestom.

**Tekmovanje v tenisu je potekalo v Žireh.**

Tekmovanje v ženski konkurenci je zaradi premajhne udeležbe odpadlo. Tekmovanje v moški konkurenci je potekalo 5. junija 2011, vendar se zaradi slabe udeležbe ni točkovalo. Udeležila sta se ga Vasilij Kosec in Jože Ramovš.

**Kolesarske dirke Poljane-Stari vrh,** ki je potekala 16. julija, se naši tekmovalci niso udeležili, nekaj zaradi dopustov, nekaj zaradi prezahtevnosti proge.

**Kolesarska tekma v Hrastnici** je potekala 9. septembra 2011, udeležencev je bilo kar veliko. Udeležilo se jo je sedem naših kolesarjev, ki so sestavljali dve ekipi in štiri kolesarke, ki so prav tako sestavljale dve ekipi.

V moški ekipni konkurenci je bila naša **prva ekipa zelo dobra**, med 17 ekipami so bili enajsti, druga ekipa je bila 14. V posamični konkurenci sta bila v kategoriji nad 60 let odlična zlasti **Ivan Mihovilovič, ki je bil drugi, in Drago Frelih, ki je bil tretji.**

**Še veliko bolje pa so se odrezale naše kolesarke.**

**V naši prvi ekipi sta vozili Urška Bizjak in Jožica Anžel in med petimi ekipami zmagali.** Naša druga ekipa, v kateri sta bili Jana Bešter in Ančka Frelih, je zasedla peto mesto. V posamični konkurenci nad 50 let je **zmagala Urška Bizjak, Jožica Anžel pa je bila druga.**

**Vsem čestitamo.**

**Kros** je potekal 30. septembra 2011 po običajni progi. V skromni konkurenci so tekli za naše društvo trije tekači in tri tekačice. V ekipni moški konkurenci so bili naši med petimi ekipami četrtri in si prislužili solidne točke. V posamični konkurenci v najstarejši kategoriji nad 50 let **so Drago Frelih, Pavel Kalan in**

**Miro Pintar zasedli 4., 5. in 6. mesto.**

Ženski ekipi sta bili le dve, zato se tekma ni točkovala. V posamični konkurenci v najstarejši kategoriji nad 46 let so **Jožica Anžel, Urška Bizjak in Ani Jugovic zasedle 3., 4. in 5. mesto.**

**Plavanje** je bilo kot običajno v bazenu v Železnikih in sicer 7. oktobra 2011. Zasedba je bila tako skromna, da ekipnih tekem ni bilo, v posamični konkurenci pa so vsi dobili medalje.

**Pri ženskah nad 45 let je zmagala Urška Bizjak pred Stanko Perne, pri moških nad 50 let je zmagal Lojze Homan pred Juretom Posavcem, bron pa je osvojil Peter Mravlja.**

**Žensko balinanje** je bilo 30. oktobra 2011 na balinišču Lokateksa na Trati. Tekem so se udeležile štiri ekipe, od teh dve naši. Naši ekipi sta zasedli **1. mesto (Ivanka Prezelj, Alenka Zaletel in Tončka Dolinar) in 2. mesto (Nevenka Mandić, Smiljana Oblak in Slavka Stanonik) ter prejeli lepa pokala. Poleg tega naj bi vsaka ekipa dobila tudi določeno število točk.**

**Tekme balinarjev,** ki so bile 13. novembra 2011 tudi na Trati, se je udeležilo osem ekip, od tega dve naši. **Dosegli smo lep uspeh, saj je bila naša druga ekipa, za katero so balinali Peter Zakotnik, Sandi Simonišek, Janez Fic, Drago Dimač in Miro Kejžar, boljša od prve ekipe in je zasedla odlično drugo mesto, takoj za izkušeno ekipo Obrtne zbornice. Prva ekipa, za katero so balinali Janez Klopčič, Ivan Grohar, Drago Jazbič, Pavle Stanonik in Marjan Peternelj, je bila tretja. Prejeli smo dva lepa pokala in lepo število ekipnih točk.**

Tekmo smo popestrili še s tekmovanjem v natančnem bližanju, na katerem je bil naš Marjan Peternelj drugi in Peter Zakotnik tretji, ter v zbijanju, na katerem je bil naš Drago Jazbič tretji. Prejeli so praktične nagrade.

**Tekme v streljanju v ženski in moški konkurenci** so potekale na strelišču v stari kasarni, v soboto 5. novembra 2011. **Naše ekipe so bile odlične.**

**Med štirimi ekipami so zmagale naše strelke.**

**Najboljša je bila Francka Demšar, ki je zadela izvrstnih 173 krogov, odlični sta bili tudi Nevenka Mandić in Ivanka Prezelj. Omenjene tri strelke so**

# ŠPORTNI MOZAIK

Nadaljevanje s prejšnje strani

pobrale tudi vse kolajne posameznic v kategoriji nad 40 let. Naša četrta tekmovalka Julija Jenko je zasedla peto mesto.

V moški konkurenci je nastopilo šest ekip. Naši dve ekipi sta bili premočno prvi.

Janko Demšar, Franc Prezelj in Milenko Štimac so nastrelili kar 526 krogov ter zmagali. Takoj za njim se je uvrstila naša druga ekipa, člani katere so bili Edvard Horvat, Pavle Jereb in Henrik Peternelj, ki

so zadeli 516 krogov. Oba rezultata sta odlična. Seveda so naši tekmovalci pobrali vse kolajne tudi v tekmi posameznikov v kategoriji nad 50 let. Zmagal je Edvard Horvat, ki je zadel 181 krogov, takoj za njim je bil Janko Demšar s 177 krogi, bron pa je osvojil Milenko Štimac s 176 krogi.

V drugi polovici novembra in v začetku decembra se bodo igre nadaljevale in tudi zaključile.

## PIKADO

Julija Jenko

V soboto, 19. novembra 2011, so se v športni dvorani v Železnikih odvijale športnorekreacijske igre v pikadu za ženske in moške. Pri ženskah so tekmoval Katja Galof, Julija Jenko, Marija Marinšek, Nevenka Mandić Orehek, Ivanka Prezelj in Cveta Škopelja.

Osvojile so drugo mesto.

V moški ekipi so bili Adi Kočar, Franc Prezelj in Milenko Štimac. Osvojili so četrto mesto.

## DRŽAVNO PRVENSTVO ZDUS za leto 2011 V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO JE BILO V ŠKOFJI LOKI

Ivan Hafner

V organizaciji našega društva je v četrtek, 22. septembra 2011, v Škofji Loki potekalo državno prvenstvo v streljanju.

Ker je organizacijski odbor, v katerem so bili Pavle Jereb, Janko Demšar, Ivanka Prezelj, Miro Duić in Ivan Hafner svoje delo zastavil pravočasno in temeljito, pri sami izvedbi ni bilo nobenih težav.

Moški del tekmovanja je potekal na strelišču stare kasarne v izvedbi Strelskega društva (SD) Škofja Loka, ženski pa na strelišču v kleti OŠ Cvetka Golarja na Trati v izvedbi SD Kopačevina.

Po svečanem začetku in pozdravnih besedah



Foto: Z. Ramovš

Moške ekipe s pokali

predstavnik ZDUS Mihe Majerla, predsednika komisije za šport ZDUS Gorenjske Franceta Pretnarja, našega predsednika Mira Duića in mene (vloge smo si morali razdeliti, ker je tekmovanje potekalo na dveh lokacijah), se je tekmovanje nemoteno odvijalo vse do zgodnjih popoldanskih ur. Udeležba je bila dobra. Nastopilo je 12 moških ekip s 46 strelci in 6 ženskih ekip z 22 strelkami. Vse ekipe so bili pokrajinski prvaki zadnje sezone in lanski državni prvaki. Potem, ko so se strelci in strelke po končanem streljanju ob dobrem obroku podprli in odžejali, je sledila slavnostna razglasitev rezultatov in podelitev odličij. Zaključka se je udeležil tudi naš župan Miha Ješe.

Naši strelci in strelke so bili odlični. Pa si podrobneje pogledjmo rezultate.



Foto: N. Mandić Orehek

Janko Demšar, Bojan Lamprecht in Edo Horvat



V moški konkurenci so zmagali strelci našega društva. Ekipa je dosegla 535 krogov. Streljali so Janko Demšar, Edvard Horvat, Franc Prezelj in kot rezerva Milenko Štimac.

S 17 krogov manj so drugo mesto zasedli izkušeni strelci DU Maksa Perca iz Ljubljane, tretji so bili strelci iz DU Kočevja.

V konkurenci posameznikov je zmago odnesel Bojan Lampreht iz DU Maksa Perca, ki je dosegel 185 krogov, takoj za njima sta bila že naša strelca, srebrni Edvard Horvat (odličen novi član našega društva), ki je dosegel 181 krogov in bronasti Janko Demšar s 179 krogov. Zelo dober peti je bil naš najšportnik Franc Prezelj, Milenko Štimac pa je bil 14.

Strelke iz DU Slovenj Gradec so bile druge, strelke DU Vrbje pa tretje.



Foto: N. Mandić Orehek

Ivanka Prezelj, Lilijana Brodej in Francka Mesec Demšar

Podobno kot pri strelcih je v posamični konkurenci vse ugnala strelka DU Slovenj Gradec Lilijana Brodej, ki je dosegla kar 181 krogov. **Odlična druga je bila naša najšportnica Ivanka Prezelj, ki je dosegla 171 krogov, tretja pa je bila Francka Mesec Demšar s 169 krogov, četrta Nevenka Mandić Orehek in Julija Jenko je bila 14.**

Tekmovanje se je odvijalo nemoteno, pripomb na strelišča ni bilo, vsi udeleženci so prejeli obilo reklamnega gradiva našega mesta in okolice, nekatere udeležence pa so sprejele ponujeno možnost in si z veseljem ogledale staro mestno središče.

Predstavniki ZDUS Miha Majerle in predstavnik PZDU Gorenjske France Pretnar sta pohvalila organizacijo in gostoljubje.

Mislím, da lahko rečemo, da smo bili organizacijsko in tekmovalno zelo uspešni.

**Našim strelkam in strelcem iskrene čestitke.**



Foto: Z. Ramovš

Ženske ekipe s pokali

**Med ženskimi strelkami so prav tako zmagale naše ostrostrelke Nevenka Mandić Orehek, Francka Demšar Mesec in Ivanka Prezelj ter Julija Jenko, kot rezerva so dosegle 507 krogov.**

## KEGLJAČI V DVOBOJU Z EKIPO OBMOČNE OBRRTNE ZBORNICE ŠKOFJA LOKA SPET USPEŠNI

Ivan Hafner

Tradicionalni dvoboj z ekipo Območne obrtne zbornice (OOZ) je bil tudi letos napet do konca. Prehodni pokal smo predlani s tretjo zaporedno zmago osvojili v trajno last. Vendar smo morali pokal, ki ga po tradiciji preskrbi ekipa OOZ, lani prepustiti kegljačem OOZ, saj smo dvoboj izgubili z najmanjšo možno razliko. Zato smo se letos še bolj zavzeto borili. Podrli smo 4080 kegljev, medtem ko so jih nasprotniki 4039. V dvobojih smo bili uspešnejši s 5 : 3, tako da je bil končni rezultat 7 : 3 v našo korist.

V ekipi mečeta dve kegljačici in šest kegljačev. Naša

najboljša kegljačica je bila ponovno Smiljana Oblak, ki je podrla 525 kegljev, najboljši kegljač pa Peter Mravlja s 552 podrtimi keglji.

Od vseh tekmovalcev je bil najboljši Edo Oberstar, znani kegljač in ligaški tekmovalec, ki je podrl kar 579 kegljev.

Ob pršutu, s katerim so nas pogostili člani OOZ, in pecivu ter dobri kapljici, ki so ga prispevali naši kegljači oz. kegljačice, smo vneto navijali za svoje tekmovalce in še dolgo razpravljali o izidih napetih borb. Preživeli smo prijetno popoldne.

# GREMO NA POT

## PROGRAM IZLETOV, PRIREDITEV IN AKCIJ

Januar – december 2012

- 15. 2. Hotel Delfin, Izola
- 29. 2. Hotel Delfin
- 30. 3. Zbor članov DU
- 11. 4. Terme Topolšica
- 25. 4. Idrijske zanimivosti
- 8. 5. Celje – Žalec – Šempeter
- 23. 5. Tolmin - Mengore
- Junij Letovanje na morju (vpisi januar 2012)
- 30. 6. Piknik DU
- 4. 7. Debeli Rtič
- 11. 7. Debeli Rtič
- 18. 7. Debeli Rtič
- 25. 7. Debeli Rtič

- 1. 8. Debeli Rtič
- 8. 8. Debeli Rtič
- 15. 8. Debeli Rtič
- 22. 8. Debeli Rtič
- 29. 8. Debeli Rtič
- 6. 9. Srečanje upokojencev Gorenjske
- Sept./okt. Po zdravje v Fojnico-BiH (vpisi maj 2012)
- 3.10. Terme Mala Nedelja
- 19.10. Terme Topolšica
- Sept./okt. Trgatev – obiranje grozdja
- 9.11. Martinovanje

## PLANINSKI IZLETI 2012

- 1. 3. Štanjel – Trstelj – Dornberk /vodi Dragica
- 15. 3. Jagršče – Šebrelje – Idrijske Krnice  
/vodi Nežka
- 29. 3. Pasja Ravan – Zminec – Breznica - Dražgoše  
/vodi Nežka
- 12. 4. Čatež – Sv. Vid – Cirknik /vodi Slavica
- 26. 4. Lovrenc – Lisca (vlak) /vodi Nežka
- 10. 5. Buzet - Pot sedmih slapov – Hrvaška Istra  
/vodi Slavica
- 24. 5. Humin – Mali Carman /vodi Dragica
- 8. 6. Kobilja glava – Tolminski Triglav  
/vodi Dragica
- 15. 6. Bele Stene (Hrvaška) /vodi Bašelj



Foto: I. Likar

Škocjanske jame

- 5. 7. Črni vrh – Kresišče – Srednji vrh  
/vodi Slavica
- 19. 7. Bovec – Prestreljenik /vodi Dragica
- 1. 8. Pl. Blato – Mala Tičarica – Sedmera jezera
- 2. 8. Sedmera jezera – Pršivec – Vogar - Bohinj
- 16. 8. Ljubelj – Zelenica – Vrtača /vodi Slavica
- 30. 8. Povelje – Velika Polana – Dom pod Storžičem  
/vodi Nežka
- 12. 9. Štore – Resevna – Svetina /vodi Slavica
- 26. 9. Polinik (Karnijske Alpe) /vodi Dragica
- 10. 10. Jamnik – Vodiška planina – Kropa  
/vodi Nežka
- 24. 10. Trije kralji – Črno jezero (Pohorje)
- 8. 11. Blegoš /vodi Nežka
- 21. 11. Stranje – Nanos Razdrto /vodi Slavica
- 6. 12. Zaključni izlet v neznano /vodijo Slavica,  
Dragica, Nežka in Martina



Foto: Z. Ramovš

Soriška planina

## POHODNI IZLETI 2012

|               |                                                                                                                                                                                                                    |
|---------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 9. januar     | Planica = 940m – TAMAR = 1108m - Planica<br>- izhodišče = 940m, višinska razlika = 168 m                                                                                                                           |
| 6. februar    | Lokev – KOKOŠ = 674m – Lokev<br>- izhodišče = 450m, višinska razlika = 250m                                                                                                                                        |
| 12. marec     | Bled – MALA = 685m in VELIKA OSOJNICA = 756m - Bled<br>- izhodišče = 504m, višinska razlika = 260m                                                                                                                 |
| 9. april      | Iz Makol – na grad ŠTATENBERG = 284m po zelo razglednem grebenu, pretežno po ravnem<br>- izhodišče = 284m                                                                                                          |
| 7. maj        | Iz Hotavelj – Srednje Brdo – MAKOVCE = 750m - Leskovica<br>- izhodišče = 430m, višinska razlika = cca 320m                                                                                                         |
| 11. junij     | Ljubelj - pl. PREVALA = 1311m (Bornovi tuneli – baterija!!) – pl. PLANINICA 1137m - Draga<br>- izhodišče = 900m, višinska razlika = 420m                                                                           |
| 9. julij      | Vas Krn – pl. PRETOVČ 1140m (muzej na prostem iz 1. sv. vojne)– pl. KUHINJA, Pot miru<br>- izhodišče = 865m, višinska razlika = 275m                                                                               |
| 6. avgust     | Drežniške Ravne – pl. ZAPRIKRAJ = 1200m - na pl. PREDOLINA = 1259m, muzej na prostem iz 1. sv. vojne (baterija), Pot miru.<br>- izhodišče = 650m, višinska razlika = 600m                                          |
| 10. september | Vurberk – greben GRMADE = 460m – grad Vurberk. Hoja med Ptujem in Mariborom.<br>- izhodišče = 350m, višinska razlika = 110m                                                                                        |
| 8. oktober    | Bašelj- Sv. LOVRENC = 892m - Tenetiše<br>- izhodišče = 654m, višinska razlika = 250m                                                                                                                               |
| 29. oktober   | Pokljuka – Medvedova konta – pl. LIPANCA = 1630m – pl. KLEK = 1604m, prijetna, valovita hoja med labirintom zelenih pukeljčkov, zlatih macesnov, planin in smrek<br>- izhodišče = 1500m, višinska razlika cca 130m |
| 12. november  | GLINŠČICA iz Bazovice = 377m, hoja po slikovitem Kraškem robu iz strani Lipica, v dolino do Botača                                                                                                                 |
| 3. december   | Pot v NEZNANO - Hoja bo izpeljana tako, da jo bo lahko vsak, ki se bo odločil, tudi prehodil, brez nevarnosti, za preveliko vročino in sonce.                                                                      |

Organiziranost, dodatne informacije in zbiranje prijav:

- posamezni izleti bodo objavljeni na oglasnih deskah društva;
- planinski izleti bodo pretežno ob četrtkih; informacije Trampuš Nežka: tel. (04) 518 52 04, GSM 041/225 226 ali Eržen Martina: (04) 512 18 09, GSM 041/831 064
- pohodni izleti ob ponedeljkih; informacije Gartner Dragica tel. 041/607 483
- kopalni, turistični, družabni izleti in ostali dogodki bodo pretežno ob sredah; obiski gledaliških predstav bodo objavljeni v sprotnih posameznih objavah; informacije in prijave z vplačili uredite ob sredah in petkih med 8. in 11. uro v DU pri Celestina Danici; tel. 040/857 273;
- pridržujemo si pravico do sprememb, odpovedi ali dopolnitev terminov posameznih izletov in akcij. Planinski in pohodni izleti bodo prilagojeni vremenskim razmeram.



## PRVA SKUPINA SLOVENSКИH UPOKOJENCEV V ZDRAVILIŠČU REUMAL V BOSANSKI FOJNICI

Besedilo in fotografije Zlata Ramovš

Skupina upokojencev, ki se je v okviru našega DU v oktobru udeležila enotedenskega bivanja v Zdravilišču Reumal v Fojnici, se je domov vrnila več kot zadovoljna. Večina od nas je tja odšla z mešanimi občutki, saj nismo vedeli, kaj od letovanja lahko pričakujemo. Med njimi sem bila tudi jaz in najbolj me je skrbelo dejstvo, da je v Bosni še vedno zakonsko dovoljeno kajenje v skupnih prostorih, moje telo pa na cigaretni dim reagira izredno



Zdravilne brusnice so bile naš najbolj iskani artikel. Nabirali smo jih na planini Brusnica.

burno. A verjela sem vodstvu Reumala, ki nam je zagotovilo, da bodo storili vse, kar bodo lahko, da nas to ne bo motilo. Besedo so držali. Ko smo na plesu z domačini, Hrvati in drugimi gosti zaplesali kolo in se je dimna zavesa začela plaziti proti meni,



Ob obisku lokalne džamije smo imeli redko priložnost, da se odkrito pogovorimo z imamom, vodjem muslimanov Bosne, Hrvaške, Slovenije, Avstrije, Švice in Avtonomne pokrajine Sandžak v Srbiji.

sem se umaknila v sobo h knjigi, ki sem jo prav za tak primer prinesla od doma. Volk je bil sit, koza cela, jaz pa zadovoljna in zdrava. Sicer pa so se domačini s ponudbo zdravilišča zelo izkazali. Vsak od skupaj 48 udeležencev iz Gorenjske, Koroške, Ljubljane in Šaleške doline je bil za ceno 230 € deležen prevoza z avtobusom,



Ogled Baščaršije, starega orientalskega mestnega jedra med obnovljenimi in hitro rastočimi sarajevskimi zgradbami

enotedenskega polnega penziona, dveh zdravniških pregledov, dveh terapij po priporočilu zdravnika ter vodene vadbe v fitnesu in bazenu z radioaktivno vodo, ki je primerna za zdravljenje stanj po operacijah, bolezni mišic, srca, ožilja, revme in še veliko več. Kdor je hotel, si je za zelo ugodno ceno (vsaj polovico nižjo kot pri nas) v obnovljeni bolnici na sodobnih aparaturah lahko privoščil še dodatne specialistične preglede po svoji želji, brez



Zadovoljni obiskovalci zdravilišča iz DU Škofja Loka, ki smo se udeležili izleta.

čakanja in s takojšnjim izvidom specialista. Plačilo kljub drugi valuti (bosanske marke) ni bilo problem, saj smo ga ob koncu letovanja lahko poravnali s plačilnimi karticami. Kljub polnemu zdravilišču in gneči je bilo osebje prijazno in ustrezljivo, hrana okusna, upoštevali pa so tudi naše dodatne prošnje glede hrane in pijače. Dopoldnevi so nam minevali ob terapijah, ob

popoldnevih pa smo z vodičem spoznavali Fojnico ter njeno prelepo bližnjo in daljno okolico. Degustirali in ugodno nakupili smo okusne lokalne dobrote, ki so nas bodo še dolgo spominjale na gostoljubne domačine. Za nameček pa smo z upokojenci iz drugih slovenskih pokrajin navezali nova poznanstva in pristrčne odnose. Prepričana sem, da se bomo v Fojnici še srečali.

## KJE SO NAŠI ČLANI?

### UČENJE POLJSKEGA JEZIKA V VARŠAVI NAJSTAREJŠI, A NAJHITREJŠI

Maruša Mohorič

Grundtvigove delavnice so lahko prijetna in koristna popestritev našega življenja. Gre za brezplačne pet do desetdnevne obiske evropskih držav, ki ponujajo različne možnosti izobraževanja, od učenja tujih jezikov, ročnih del, fotografskih delavnic, spoznavanja kultur, zgodovine in še česa. Katalog s predstavijo dejavnosti in možnosti obsega preko 300 strani. Običajno so delavnice v angleščini, nemščini, francoščini ali španščini. Na svojih tleh je Evropejce gostila že tudi Slovenija.

**Edo Erzetič** ima rad Poljsko in Poljake, zato se je odločil za učenje poljskega jezika v Varšavi. Čeprav ne obvlada angleščine, ki je bila predstavljena kot pogovorni jezik, je bil izbran za delavnico.

**Kako si sprejel novico, da greš v Varšavo na učenje poljskega jezika?**

► Ko sem izvedel, da sem sprejet, grem v tujino in grem sam, je res bilo malce treme. Kako bo z zdravjem, ali bo vse v redu. Moral sem si organizirati pot tja in nazaj, potoval sem z letalom. Ko pa se je približeval dan odhoda, je bilo vse v redu. Pripravil sem nekaj propagandnega gradiva o Sloveniji in slovensko glasbo na zgoščenkah za organizatorja. Zdaj vem, da je bila to zelo dobra poteza.

**Verjetno imaš prijeten spomin na dan, ko si pristal v Varšavi. Kako si se znašel?**

► Našel sem taksi in po poljsko povedal, v kateri hotel v Varšavi sem namenjen. Moj taksist je poznal Slovenijo. Povedal mi je, da je padalec in da pozna Lijak v bližini Ajševice. Ne moreš verjeti, kakšno naključje.

**Kaj ste počeli v šoli in koliko ste se učili? Povej nam kaj zanimivega o sošolcih.**

► Učili smo se ves dan, dopoldne v šoli, popoldne pa na ulicah Varšave. Dobili smo slikovni priročnik v poljskem jeziku, besede in pojme smo veliko ponavljali, delali v skupinah in peli v poljskem jeziku. Pri kosilu ali večerji smo utrjevali znanje, na ulicah pa smo ljudi spraševali, kje je pošta ali gostilna ali muzej. Popoldne smo se s podzemno železnico odpeljali v center in si ogledali

znamenitosti, kot so Chopinov spomenik, kraljeve dvorce v parku, opero, muzej, gledališče in še kaj. Bil je 16 udeležencev iz desetih držav, 9 žensk in 7 moških različnih starosti, od študentk do mene, ki sem bil z 72 leti najstarejši in tudi najhitrejši. V skupini sem poskrbel tudi za smeh. Največ

sem se družil z Grkom, ki je bil iz Soluna, a je govoril makedonsko. Z Italijanom, ki je bil iz Messine na Siciliji, sva govorila poljsko. Bil je zelo pestro in zanimivo.

**Kakšno pa je tvoje mnenje o Poljakih?**

► Poljaki so zelo vljudni, vedno so nam z veseljem ustregli. Tako kot nam, se vedno mudi tudi njim. Govorijo zelo hitro kot Italijani. Imam prijatelje v Gdansku na Poljskem, s katerimi se nam je uspelo pogovoriti po telefonu.

Edo je govoril še o poljski hrani, posebej o kumaricah, čebuli in paradižniku, o kulturno-zgodovinskih znamenitostih, ki si jih vedno in povsod rad ogleduje, o skladatelju Chopinu, čigar srce je shranjeno v sakrariju cerkve Sv. Križa v Varšavi, o Zamenhofu, okulistu, ki je sestavil esperanto, jezik, ki ga govori tudi Edo, pesniku Mickiewiczu in poljskem nobelovcu Sienkiewicz. S »sošolko« iz Španije sta plesala polko na Avsenikovo Golicco, s tem pa spodbudila za ples še ostale, da so se zabavali.

**Z veseljem se je vrnil domov, a če bi bilo mogoče, bi se udeležil še kakšne delavnice.**



Edo Erzetič (sedi) s sošolci

Foto: Osebni arhiv



# PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE

## MOJE SANJE - STANOVANJE

Nežka Fojkar, koordinatorica

Bivalne razmere vsakega posameznika pomembno vplivajo na kvaliteto njegovega življenja, žal pa si marsikdo do upokojitve ni pridobil sebi primernega lastniškega ali ne predragega najemniškega stanovanja. Uresničitev teh sanj je za upokojence, starejše od 65 let, še vedno možna, čeprav ste morda že izgubili upanje. V času zaposlitve smo namreč del zaslužka namenjali tudi za stanovanjske namene in iz teh sredstev so se v Sloveniji gradila najemna in solidarnostna stanovanja. S temi sredstvi se je oblikoval Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.o.o., ki zdaj razpolaga z večjim številom najemnih stanovanj. Ta so namenjena predvsem starejšim upokojencem za najem z neprofitno najemnino. Na območju našega društva se nahaja približno 50 takih stanovanj, ki so trenutno vsa zasedena. Kadar pa se neko stanovanje sprosti oz. izprazni, Nepremičninski sklad PIZ o tem obvesti naše društvo in tedaj društvo po Pravilih za oddajanje namenskih stanovanj v najem lahko predlaga

novega najemnika.

V ta namen morajo stanovanjske komisije pri društvih upokojencev vsako leto do 31. januarja izdelati listo stanovanjskih potreb, da ob morebitni priložnosti med letom lahko predlagajo novega stanovalca. Kandidat za stanovanje mora biti slovenski državljan, star nad 65 let, biti mora dovolj zdrav za samostojno bivanje v stanovanju in glede na svoje ekonomsko stanje mora biti sposoben plačevati najemnino.

**Če torej nimate ustrezno rešenega stanovanjskega vprašanja in izpolnujete navedene pogoje, na Društvo upokojencev Škofja Loka naslovite osebno prošnjo za dodelitev stanovanja z natančnim opisom vaših sedanjih stanovanjskih razmer.**

Še je čas, da storite nekaj zase, zato le oddajte vloge, dodatne informacije pa dobite v tajništvu društva. Pri tem so vam v pomoč lahko tudi prostovoljci projekta Starejši za starejše in pomagali vam bomo v skladu z možnostmi.

## ŠE SO DOBRI LJUDJE

Jožica Kovič

Tudi letos je Krajevni odbor RK Stara Loka–Podlubnik organiziral srečanje starejših krajanov. Ob tej priložnosti se moramo najprej lepo zahvaliti direktorici Doma starejših občanov Silvi Košnjek, da nam je ponudila prostor za srečanje, ki so ga udeleženci napolnili do zadnjega kotička. Navzoče je pozdravil tudi loški župan, mag. Miha Ješe.

Druženje ob pogostitvi in veselih zvokih ansambla Starman, ki je vedno pripravljen brez plačila poskrbeti za dobro vzdušje na srečanju, je bilo zelo prijetno. Ne smemo pozabiti niti na srečelov, ki se ga udeleženci vedno še posebej veselijo. Ob tem moram priznati, da ni lahko vsako leto prositi za dobitke, vendar ob tem vedno znova spoznamo,

da so še dobri ljudje, ki so pripravljeni prispevati v humanitarne namene, zato nam za to delo ni škoda časa.

**Člani KO RK Stara Loka–Podlubnik se lepo zahvaljujemo vsem, ki so prisluhnili našim prošnjam in prispevali dobitke.**

*Tone Pavček*

### KO HODIŠ, POJDI ZMERAJ DO KONCA.

Spomladi do rožne svetice,  
poleti do zrele pšenice,  
jeseni do polne police,  
pozimi do snežne kraljice,  
v knjigi do zadnje vrstice,  
v življenju do prave resnice,  
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič  
ne drugič  
do krova in pravega  
kova  
poskusi:  
vnovič  
in zopet  
in znova.

Kadar misliš, da si sam,  
da nihče te nima rad,  
vedi, da motiš se!

Vendar žalost te mori,  
pride solza ti v oči,  
kadar vidiš le temo,  
vedi, da s teboj je nekdo.



## POVABILO V ČLANSTVO NAŠEGA DRUŠTVA

Cveta Škopelja

Prijazno vabimo vse upokojenke in upokojenke iz našega območja, ki še niste včlanjeni, da se nam pridružite. Za več informacij lahko pokličete ob sredah in petkih med 8. in 12. uro, na tel. 04/512 06 64. Zaupanje vase, samospoštovanje in zadovoljstvo s samim seboj je mogoče gojiti, ohranяти in celo izpopolnjevati tudi v poznejših letih. To še posebej velja za tiste, ki so/ste vključeni v različne skupine in sekcije v društvu in si tako zavestno želite polepšati in smiselno zapolniti svoj dan. Naš dan je samo danes, zdaj in tukaj, saj je včeraj preteklost in jutri uganka. Zato vse sedanje in bodoče člane vabimo, da se aktivno vključujete v različne dejavnosti, da ustvarjate nove aktivnosti in tako pripomorete k lepšemu tretjemu in četrtemu življenjskemu obdobju.

## Obvestilo ZDUS

Člani upravnega odbora ZDUS so ugotovili, da je za večino upokojencev vsakoletna udeležba na državnih in pokrajinskih srečanjih predraga, zato bodo odslej srečanja upokojencev na državni ravni vsako drugo leto, vmes pa bodo pokrajinska srečanja. Pokrajinske zveze bodo v letu, ko bo državno upokojensko srečanje, lahko pripravile še svoje srečanje, vendar na svoje stroške in brez sofinanciranja ZDUS.

## Meritve in svetovanja

Meritve krvnega tlaka, sladkorja in holesterola ter zdravstveno svetovanje potekajo vsako drugo sredo v mesecu od 8. do 10. ure, razen julija in avgusta. Te dejavnosti so na voljo vsem starejšim občanom v občini Škofja Loka, ne glede na to, ali so člani društva ali ne.

## Delo socialnega odbora

Še naprej bomo obiskovali jubilarne (80, 90 in 100 let) in jih skromno obdarili.

## POPRAVEK

V 17. številki glasila Mi o sebi smo v prispevku Iz naše preteklosti o delu in življenju tajnice Cirile Krmec napačno navedli, da je bil takrat sedež Turističnega društva Škofja Loka na Spodnjem trgu. V resnici je bil v Bozovičarjevi hiši na Mestnem trgu.

## Predvidene finančne obveznosti članov za leto 2012

- |                            |           |
|----------------------------|-----------|
| • Članarina                | 10,00 EUR |
| • Vpisnina za novega člana | 2,00 EUR  |
| • Vzajemna samopomoč       | 9,00 EUR  |

Izplačilo vzajemne samopomoči, posmrtnine znaša 234,00 EUR. To velja le upravičence tistih članov društva, ki poleg članarine vplačujejo še v sklad vzajemne samopomoči. Prejemnik oz. upravičenec posmrtnine mora v društvo prinesiti kopijo mrliškega lista umrlega, kopijo osebne izkaznice upravičenca (plačnika pogrebnih storitev), kopijo davčne številke in kopijo bančne kartice transakcijskega računa ali bančne knjižice.

## Slovo od umrlih članov

Preminele člane društva na željo svojcev na pogrebu pospremimo z društvenim praporom in na oglasni deski objavimo osmrtnico. Pred društvom izobesimo žalno zastavo. O dogodku obvestite tajnico društva na tel. št. 040/226 667 ali praporščaka na tel. 051/380 724.

**MARINKINA KNJIŽNICA** je odprta vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure, vsako sredo in petek od 11. do 13. ure



**Društvo upokojencev Škofja Loka**  
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka  
Uradne ure: sredo in petek od 8. do 12. ure  
Tajništvo: 04/512 06 64  
in 040 226 667  
E-mail: [drustvo.upokojencev@siol.net](mailto:drustvo.upokojencev@siol.net)

**Univerza za tretje življenjsko obdobje**  
pri Društvu upokojencev Škofja Loka, Partizanska 1  
Uradne ure: torek in četrtek od 10. do 12. ure.  
Telefon: 040 292 646 - v času uradnih ur.  
E-mail: [loka3univerza@gmail.com](mailto:loka3univerza@gmail.com)  
<http://univerza-tri-du-skofjaloka.si/>



# VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2012 VAM ŽELIMO



TOVARNA KLOBUKOV "ŠEŠIR" d.d.  
KIDRIČEVA 57, 4220 ŠKOFJA LOKA, SLOVENIJA

**TUS d.o.o.**

Zg. Jezersko 102.

prodaja in razvoz kurilnega olja D2  
krovstvo in splošno kleparstvo

041 355 - 896  
031 629 - 073  
04/ 25 72 575



**kemična  
čistilnica**

ŠINKOVEC BOJAN s.p.

4220 ŠKOFJA LOKA  
KOŠIRJEVA 5  
Tel: 04/5151-210

# TISKOSIR

ZG. BITNJE 277, 4209 ŽABNICA, KRANJ

Tel.: 04/231 56 30, fax: 04/231 56 32, Mobitel: 041 612 033

E-mail: [info@tiskkosir.si](mailto:info@tiskkosir.si), [www.tiskkosir.si](http://www.tiskkosir.si)



**MATEJA d.o.o.**

Frankovo naselje 8  
4220 Škofja Loka  
DŠ: SI47831715

Priprava in dostava jedi

04/ 51-51-500

051/ 30-50-50

[www.pizzamateja.si](http://www.pizzamateja.si)

Juhant Igor 041/ 39-39-95

**Ivan Špik s.p.**

Poljane 23, 5282 Cerkno  
P.E. Racovnik 49, 4228 Železniki

T +386 (0)4 51 01 180

F +386 (0)4 51 01 181

E [ivan.spik@siol.net](mailto:ivan.spik@siol.net)

ID št. za DDV: SI10631658



**MATEJA d.o.o.**

Trgovina s cvetjem in darili

Frankovo naselje 8

4220 Škofja Loka

04/ 51-36-301

[www.cvetjemateja.si](http://www.cvetjemateja.si)

Mateja Juhant 031/ 39-39-95



**Ivan Špik**

M +386 (0)31 654 471

**Slovenija**



# VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2012 VAM ŽELIMO



agencij<sup>Č</sup>ELIK

Vsa zavarovanja na enem mestu



**GENERALI**  
Zavarovalnica



**DREVESNICA  
ZAKOTNIK**

**VELIK IZBOR STARIH IN NOVIH  
SORT JABOLK ZA TAKOJŠNJO  
UPORABO IN OZIMNICO.**

Prodaja sadnih sadik: jablan, hrušk,  
češenj, višenj, sliv, breskev,  
nektarin, marelic, ribeza in malin.

RAZSTAVA  
JABOLK IN  
MOŽNOST  
DEGUSTACIJE

Dorfarje 32, 4209 Žabnica,  
tel.: 04 51 33 313, GSM: 031 387 371/041 916 611  
[www.drevesnica-zakotnik.com](http://www.drevesnica-zakotnik.com) / [drevesnica.zakotnik@gmail.com](mailto:drevesnica.zakotnik@gmail.com)

[www.adriatic-slovenica.si](http://www.adriatic-slovenica.si)

**KER NIKOLI NE VEŠ.**

Novo zdravstveno zavarovanje za  
težke bolezni in operacije



Zdravje je neprecenljivo.  
Poskrbimo zanj že takrat, ko smo zdravi.  
Za lepši danes in jutri, vse leto.

Zdravo, vamo in srečno 2012!

Poslovna enota KRANJ, Kidričeva cesta 2, Kranj, T: 04 2817 000



AdriaticSlovenica **as**  
Zavarovalna družba Ad - Članica Skupine EIG Group

**RELAX® TURIZEM**

» Dost mi je vsega, grem z Relaxom »

*Praznični dnevi veselo hitijo,  
skrite misli in želje budijo,  
naj vam prinesejo pričakovanja  
in uresničijo vse vaše sanje,  
naj odvijajo stare modrosti  
in naj vam natrosijo tihe radosti.*

Iskrene čestitke v letu 2012



## Univerza za tretje življenjsko obdobje

vodja



Borjana  
Koželj

sodelavke



Lojzka  
Brezovar



Jelka  
Dolinar



Nevenka  
Mandić Orehek



Maja  
Zakotnik

## Marinkina knjižnica

knjižničarka



Marija  
Drašković



Katja  
Galof



Nevenka  
Mandić Orehek

## Elektronske novice Od tu in tam

urednik



Rudi  
Zadnik

lektorica



Mara  
Volčič

oblikovanje



Nevenka  
Mandić Orehek

## Prostovoljno vodenje krožkov



Vera  
Hartman



Edi  
Sever

## Učenje računalništva v dvoje: Znaš, nauči drugega



Borjana  
Koželj



Nevenka  
Mandić Orehek



Zlata  
Ramovš

## Mediatorji v kulturi



Meri  
Božovičar



Katja  
Galof



Marjan  
Gantar



Vera  
Hartman



Borjana  
Koželj



Majda  
Oblak



Lucija  
Parma



Špela  
Polajnar



Marta  
Satler



Marija Verčič  
Valentine

## Uredniški odbor glasila Mi o sebi



Jelka  
Mlakar  
urednica



Meri  
Božovičar



Borjana  
Koželj



Maruša  
Mohorič



Marija  
Drašković  
lektorica



Marinka  
Logar



Nadja  
Podgoršek



Miro  
Duič



Nevenka  
Mandić Orehek  
oblikovanje



Zlata  
Ramovš  
fotografija



Julija  
Jenko



Marinka  
Mesec



Cveta  
Škopelja